HALKIN SESİ

16 KASIM 1976
250 Kuruş
83

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

BÜYÜK BASININ ELİNDEKİ LOCKHEED RÜŞVET LİSTESİNİ AÇIKLIYORUZ

HALKIN KURTULUŞU TARAFTARLARININ SALDIRILARI İDEOLOJİK İFLASIN ALAMETLERİDİR

6 Kasım günü Spor ve Sergi Sarayında TBP'nin gecesi vardı. Ben de gitmiştim. Salonun kapısı önünde epeyce bekledim. Kapının önünde bazı arkadaşlar Halkın Sesi, Halkın Kurtuluşu dergileri satıyorlardı. Halkın Kurtuluşu satan bazılarının sürekli olarak Halkın Sesi'ne saldırı niteliğinde sloganlar bağırdıkları görülüyordu. Biraz sonra da fiili saldırılar başladı. Halkın Sesi satan arkadaşlara küfürler savurarak guruplar halinde saldırıyorlardı.

Bu saldırılar bana ister istemez 1970'i hatırlattı. Manzara aynıydı, küfürler saldırı sloganları aynıydı. O zaman Mihri Belli'nin etkisinde kalan grup (Bugün birçoğu Halkın Kurtuluşu saflarındadır.) İşçi-Köylü gazetesi satan devrimcilere aynı şekilde saldırıyorlardı. Mihri Belli bu arkadaşları alkışlıyor ve savunuyordu. 1970'de saldıranlar sonra yıkıldılar. Şüphesiz ki, devrimci fikirleri zorla bastırmak isteyenler, saldırganlar eninde sonunda yıkılacaklardır.

Spor ve Sergi Sarayı önünde Halkın Kurtuluşu satanların tutumunda, 70'dekilerin akibetini görür gibi oldum. Çığırtkanca saldırı sloganları, şirretlik, saldırganlık.. hepsi ideolojik iflas alametleridir. Bir kere ideolojik iflasın içine düştün mü, meseleleri gerici kaba kuvvetle, zorbalıkla çözmeye kalkarsın. Bu da senin çöküşünü hızlandırmaktan başka bir işe yaramaz. Bu bütün siyasi akımlar için geçerlidir. Bu işin sonu yoktur. Kimse ideolojik iflasını gerici kaba kuvvetle örtemez, kaba kuvvetle ayakta duramaz.

Halkın Kurtuluşu revizyonizmle daha fazla uzlaştıkça, devrimcilere düşmanlığı artıyor. Bu tutum revizyonistlerden başka kimseye birşey kazandırmaz. Devrimcileri zorbalıkla yıldırmak mümkün değildir. Arkamızda bıraktığımız bunca yıl bunu apaçık göstermiştir. Ama öyle görünüyor ki bu tutum Halkın Kurtuluşuna çok şeyler kaybettirecektir. Arkadaşlar eteklerindeki taşı dökmeli revizyonizmle uzlaşmaya son verip devrimci saflarda birleşmelidirler. Aydınlık'ın son sayısında özeleştirisi yayınlanan arkadaşın tavrı tüm Halkın Kurtuluşu taraftarlarına örnek olsun.

Bir Okuyucu

BAŞKAN MAO'NUN SAVAŞI DURMAYACAK

Başkan Mao öldü...
Bütün ülkelerin işçileri
Ve halklar sağolsun.
...
Başkan Mao'nun yüreği durmuş
Ama savaşı durmayacak.
...
Biz ondan öğrendik
Kavga günlerinde coşkun
Ama düzenli olmayı.
...
O, her devrim savaşçısı gibi bir tohum idi.
Bilimdi O'nun güneşi.
Halktı toprağı.
Kök saldı halkların içinde
Tomurcuk oldu yüreklerde
Açmak için devrim günlerinde
Ve halk savaşlarında
En öndeki sancaktı O.
Bugün öldü.
Ama O, halkın her kıpırdanışında.

Karaman'dan Musa Engel

KOÇAKLAMA

Kükresin genç ömrümüz
Düşman tanır hışmını
Kırsın yalçın göğsümüz
Dağ gibi dalgaları.

Bir od düştü düşecek
Üç dünyanın bağrına
Hazırlan yiğit yurdum
Tarla toprak fabrika.

Gürlesin gök gürlesin
Kırma tüfek gürlesin
Kürd'ü Türk'ü cümlesi
Çar'a karşı yürüsün.

Meydandır hey meydandır
Kavga döğüş meydandır
İblisbaşı Yeni Çar,
Dalgalanan vatandır.

Kadıköy'den Bir Devrimci

BİLLUR TUZ'DA REVİZYONİST SENDİKACILARIN YAPTIKLARI

Bizler Billur Tuz işçileri 1 Temmuz 1976 tarihinde DİSK'e bağlı Besin-İş sendikasına üye olduk. İlk zamanlar 80 kişi üye olmuştuk. Daha sonra 110'a vardık. Fabrikamızda 130 kadar işçi çalışmaktadır. Sendikamız yetkiyi almadan iki gün önce, "sendikal faaliyet" gösterdikleri gerekçesiyle dört arkadaşımızın işine son verildi. Yetki alındıktan sonra bir işçi arkadaşımız daha çıkarıldı. Besin-İş sendikasına iş tan atılan arkadaşlarımızın geri alınması için irtibata geçmesini istediğimizde, "patron çıkartır çıkartır, ne yapalım?" diyerek bizleri terslediler.

Revizyonistler sekiz yurtsever arkadaşımıza hileler le boş üye fişlerine imza attırıp, başka sendikaya üye olmalarını önlemek istediler. Böylelikle bizleri kendi tekellerinde tutmaya çalışıyorlar. Sendika ağaları bunun yanında iş yeri temsilcisi seçme isteğimizi redderek toplu iş sözleşmesini kendilerine uygun şekilde yürüttüler. Böylelikle taba na söz hakkı tanınmadığını gözlerimizle gördük. Temsilci olarak seçtiğimiz arkadaşlar için, "patron duyarsa sözleşmeyi ileri bir tarihe atar ve böylelikle rakip bir sendikanın fabrikaya girmesini sağlar onun için temsilciye lüzum yok" dediler.

Ayrıca revizyonistler işçilerin sınıf bilincine varmalarını da engelliyorlar. Tıpkı Maden-İş gibi kendileri de, Rus uşağı olacak cinsten kişiler istiyorlar. Ama biz, kendimiz mücadele içinde Marksizm-Leninizmi kavrayacağız ve Rus emperyalizmini ve uşaklarını yerle bir edeceğiz.

Kahrolsun DİSK'in başındaki sendika ağaları!
Devrimci işçiler sendika yönetimine!
Ne Amerika Ne Rusya, bağımsız Türkiye!

Billur Tuz'dan Bir İşçi

ERZİNCAN'DA MİTİNG DÜZENLEYEN VE HALKIN SESİ SATAN DEVRİMCİLER POLİSİN SALDIRISINA UĞRADI

Erzincan'da "Faşizm ve Hayat Pahalılığını Protesto" mitingini düzenleyenlerden Mehmet Ali Canbolat, polis tarafından yakalanıp karakola götürülmüştür. Polis Mehmet Ali Canpolat'tan mitingde konuşan bazı köylü kadınların adreslerini araştırıp bulmasını istemiş ve bunun tertip komitesinin görevi olduğunu söylemiştir. Polise, "ben adreslerini bilmiyorum ve tanımıyorum" diyen arkadaşı tekme tokat dövmüşler ve tehdit etmişlerdir.

Daha sonra 14 Ekim tarihinde de Erzincan Eğitim Enstitüsü'ndeki sınavına giden Mehmet Ali Canpolat ve Veli Aydın'ı polisler gene karakola götürmüşler ve arkadaşları tehdit etmişlerdir.

Öte yandan Eğitim Enstitüsü civarında HALKIN SESİ, Memurların Sesi gibi devrimci yayın organlarını satan Hasan Yıldız ve Ali Çivi'ye yaklaşan polisler, dergilerin yasak olduğunu ve karakola gelmelerini söylemişlerdir. Arkadaşlar dergilerin yasak olmadığını söylediklerinde arkadaşlara saldıran polisler onları sürükleyerek karakola götürmüşler ve ağır işkenceye uğratmışlar ve çeşitli hakaretlerde bulunmuşlardır.

Daha sonra mahkemeye çıkarılan Ali Çivi ve Hasan Yıldız'ın savunma yapmaları mahkeme tarafından engellenmiştir. Ve mahkeme, polisler tarafından yöneltilen suçlamaları kabul etmeleri için arkadaşları zorlamıştır. Arkadaşların polise mukavemet ettikleri öne sürülmekte ve polislerin tanıklığından yararlanılmak istenmektedir. İkinci duruşma ise basına ve dinleyicilere kapalı olarak yapıldı ve Hasan Yıldız'ın savunma yapmasını mahkeme gene engelledi.

Yapılan bütün baskılar arkadaşlarımızı yıldırmak ve mücadeleden alıkoymak içindir. Ancak ne faşistlerin ne de revizyonistlerin baskı şiddet ve zulmü bizi mücadelemizden alıkoyamıyacaktır. Halkımıza duyururuz.

Erzincan'lı Devrimciler

NE RUSYA .. NE AMERİKA ..

Bulandırmakta suları
Ha Rusya, ha Amerika
Ve kurmakta pusuları
Ha Rusya, ha Amerika

Yedikleri halkın eti
Hak sayarlar ihaneti
Aynı sınıfın devleti
Ha Rusya, ha Amerika

Daha çoğaltıp açları
Kul edinmek amaçları
Aynı zincirin uçları
Ha Rusya, ha Amerika

Bastırmakta direnişi
Çamur sıvar mı güneşi?
Biri, diğerinin eşi
Ha Rusya, ha Amerika

Verdikleri zulüm, acı
Zulmün isyandır ilacı
Halka yeter halkın gücü
Ne Rusya.. Ne Amerika

Not: Burada birbiriyle çatışan iki süper devletin ortak yönlerini vermeye çalıştık. Yoksa, emperyalizme sos yal-emperyalizmi ayrı görmek olanaksız.

Doğan Özdemir

HALKIN SESİ / HAFTALIK SİYASİ DERGİ. / SAHİBİ: Hüseyin Karanlık. / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Leyla Cümbüş. / YÖNETİM YERİ: Yeniçeriler Cad. Çağlar Han, 45/2, Çemberlitaş-İSTANBUL. / YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: PK. 1103 Karaköy-İSTANBUL. / BASKI: Daily News Web Ofset. / ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 125 TL., altı aylık 65. TL. Yurtdışı yıllık 200 TL. altı aylık 100 TL. / İLAN ŞARTLARI: Santimi 30 TL. / YAYIN İLANLARI: 200 TL. / GENEL DAĞITIM: TÜR-DA. / ANKARA DAĞITIM: Fikri Nigiş. /

Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır!

Dışişleri Bakanı Çağlayangil, Sovyet sosyal-emperyalistleriyle "iyi komşuluk ve dostane ilişkiler ihtiva eden" bir "siyasi belge"nin hazırlandığını ve önümüzdeki dönemde Moskova'da imzalanacağını açıkladı. Sovyetler Birliği ile elektrik enerjisi alışverişini düzenleyen on yıllık bir anlaşma ise geçtiğimiz hafta Ankara'da imzalanmış bulunuyor.

Yeni çarların yurdumuza karşı ne kadar "dostane" duygular ve niyetler beslediklerini kavramak için, anlaşmalara konması istenen aldatıcı sözlere değil, gerçeklere bakmak gerekir. Sovyet Deniz Kuvvetleri Komutanı Gorçkov'un yakınlarda yayınladığı "Devletin Deniz Gücü" adlı kitap yeni çarların gerçek niyetlerini ortaya koyan en son kanıttır. Gorçkov, eski çarlardan öğrendikleri dersi ve devraldıkları hegemonya politikasını çok açık bir biçimde dile getirmektedir:

"1783 yılında Çar hükümeti Karadeniz'deki donanmasının üstünlüğünden yararlanarak Kırım'ı savaşmadan ilhak etti ve 1830'da bir savaşa başvurmak zorunda kalmadan, Rusya Türkiye'yi tamamen kendi amaçlarına hizmet eden bir savunma ittifakına katılmak zorunda bıraktı. ... Bu, barış şartları altında Rus çarlarının uzun zamandır uğraştıkları Karadeniz'den Akdeniz'e serbest geçiş elde etme hedeflerine nasıl ulaştıklarını göstermektedir."

İşte "iyi komşuluk ve dostane ilişkiler" kurulduğu söylenen yeni çarların gerçek yüzü budur. Onlar, tıpkı eski çarlar gibi askerî güçlerine dayanarak yurdumuzu dize getirme ve Türkiye üzerinde hegemonya kurma emelleri beslemektedirler. Sovyet revizyonist partisinin son kongresinde yaptığı konuşmada, Brejnev Türkiye ile "başlıca olarak ekonomik ve yavaş yavaş da politik alanda işbirliğinin gelişmekte olduğunu" belirtmişti. (Cumhuriyet, 6 Mart 1976) Son olarak imzalanan anlaşma ile yurdumuzun elektrik enerjisi şalterinin yeni çarların eline verilmesi ve siyasi bir işbirliği anlaşmasının hazırlanması, Brejnev sosyal-emperyalistlerinin yeni ve önemli adımlar attıklarını göstermektedir. Dünyanın belli başlı siyasi güçleri bu olayı kendi açılarından tespit etmektedirler. Son haftaların Avrupa ve Amerika basınının üzerinde en çok durduğu konulardan biri budur. Türkiye'nin bağımsızlığını yürekten isteyen sosyalist ülkelerden gelen dostça uyarılar da gözle görülür bir yoğunluk kazanmıştır. Yeni Çin Haber Ajansının bu konudaki bir yazısını 81. sayımızda yayınlamıştık. Enver Hoca yoldaş da bu ayın başında toplanan AEP VII. Kongresinde aynı gerçeği şu sözlerle dile getirmiştir:

"Sovyetler Birliği özellikle Balkanlar ve Akdeniz'de açıkça yayılmacı bir siyaset izlemektedir. Onların sadece Romanya üzerinde değil, Türkiye, Yugoslavya, Yunanistan ve Arnavutluk üzerinde de hegemonyacı planları vardır. O, bu emellerine saldırı ve yıkıcılıkla ulaşmak istiyor. Bu şartlar altında biz, Balkan ülkeleri için, siyasi ve askerî uyanıklığı arttırmak ve muhtemel bir saldırıyla başa çıkabilmek için hazırlanmak bir görevdir. Düşmanların zayıf ve bölünmüş olan yere vurdukları bir gerçektir."

Enver Hoca, aynı konuşmasında Sovyetlerin Balkanlardaki "köprübaşı" olan Bulgaristan aracılığıyla "Boğazları ele geçirmeye hazır" olduğunu ve "böylece Ayastefanos anlaşmasını yeniden canlandırmak" istediğini de belirtti. Bilindiği üzere, eski çarların orduları 1878 yılında Ayastefanos' a (Yeşilköy) kadar gelerek, istedikleri şartları Türkiye'ye dayatmışlardı.

MC hükümetinin "dostluk ve işbirliği" anlaşması yapacağını söylediği Sovyetler Birliği'nin hangi niyetler beslediğini bütün dünya işte böyle tesbit etmektedir. Helsinki anlaşmasına atılan imzaların daha mürekkebi kurumadan, bu anlaşmanın nasıl çiğnenmeye başladığını bütün dünya görmüştür. Bugün Sovyet sosyal-emperyalistleri, ABD emperyalistleri ile birlikte çağımızın en azgın sömürücüsü ve zalimi, aynı zamanda en tehlikeli savaş kaynağıdır. Yeni Çarların, bağımsızlığına son derece düşkün olan Türkiye halkına karşı nasıl sinsi ve hesaplı bir hegemonya siyaseti izlediğini görmek, yurdumuzun geleceği açısından artık son derece büyük bir önem kazanmıştır. Elbette bu olayı yalnız görmek yeterli değildir. Sovyetler Birliği'nin hegemonya planlarına karşı kararlı bir mücadele vermek bugün yurtseverliğin mihenk taşıdır. Yeni çarlarla işbirliği anlaşmaları imzalayanlar, onların Türkiye ekonomisi üzerinde her geçen gün daha etkin bir denetim kurmasına yol açanlar, Brejnevlerin sahte "dostluk" maskesi takmasına yardımcı olanlar, halkımıza karşı büyük bir suç işliyorlar. Halkımız, yurdumuzun bağımsızlığına karşı bu ağır suçları işleyenleri hiç bir zaman bağışlamayacak ve er geç bunun hesabını soracaktır. Trabzon'daki konuşmasında "bugün meselemiz Amerika, Rusya değildir" diyen Ecevit de MC iktidarının bu tarihi sorumluluğuna ortak olmaktadır. Kıbrıs olaylarından beri yaşadığımız gelişmenin bugün vardığı nokta, yurdunu seven, bağımsızlıktan yana olan herkesi uyandırmalıdır. Bu konudaki vurdumduymaz tutum, yurdumuz için çok pahalıya malolacaktır. ABD emperyalistlerinin de Türkiye'yi "dost" maskesi takarak ve ekonomik, siyasi, kültürel vb. alanlarda işbirliğini geliştirerek hegemonyası altına aldığına son çeyrek yüzyıl tanık oldu. Bu acı dersi hiç bir zaman akıldan çıkarmamalıyız.

Yurdumuzun bağımsızlığının sonuna kadar tutarlı ve en kararlı savunucusu olan proletarya bağımsızlık bayraklarını yükseltecek ve bütün halkı önderlik edecektir. İki süper devlete karşı kararlı bir mücadele yürüterek yurdumuzun bağımsızlığını kazanmak ve korumak, Türkiye'nin güvenliğini sağlamak görevleri, en başta proletaryanın, emekçi köylülerin, ve bütün yurtsever halkın omuzlarındadır.

İşçiler, köylüler, askerler, gençler, kadınlar, esnaf ve zanaatkarlar, bağımsızlık isteyen tüm yurttaşlarımız!

Mitingler, yürüyüşler düzenleyerek, toplantılar yaparak, bildiri ve afişlerle, imza kampanyaları ve her tür lü protesto eylemiyle YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA KARŞI ÇIKALIM!

"Yeni çarlarla işbirliğine hayır!" sloganını her fabrikaya, her köye, her okula, her kışlaya ve yurdumuzun her köşesine yayalım!

İki milliyetten tüm halkımızı, yurdunu seven herkesi iki süper devlete karşı sımsıkı birleştirelim ve mücadeleye seferber edelim!

Türkiye halkı son onbeş yıl içinde ABD emperyalizmine karşı teslimiyeti yıktığı gibi, Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı teslimiyeti de yıkacaktır. Sımsıkı birleşen iki milliyetten halkımız, bağımsızlığa ne kadar tutkun olduğunu bir kere daha gösterecektir. Türkiye halkı, yeni çarlarla ekonomik, siyasi, askerî vb. alanlarda hiç bir işbirliği istemiyor. "Dostluk" kisvesi altında tezgahlanan bu işbirliği Türkiye halkına kölelik zincirinden başka bir şey getirmez.

Türkiye halkı ne Rusya'nın ne Amerika'nın hegemonyasına boyun eğmez. Bugün halkımızın ihtiyacı, her alanda bağımsızlığımızı kazanmak, özgürlük ve milliyetlerin eşitliği temelinde birleşmek, toprak ağalığını yıkmak ve iki süper devletin tutuşturacağı yeni bir dünya savaşına hazırlanmaktır. Türkiye boğazları, en tehlikeli savaş kışkırtıcısı ve en büyük barış dolandırıcısı olan yeni çarların savaş gemilerine kapatılmalıdır. Boğazlar üzerinde Türkiye'nin tam egemenliği sağlanmalıdır. Akdeniz Akdenizlilerindir, iki süper devlet Akdeniz'den defolun!

Biz, Türkiye halkının yeni çarların hegemonya emellerine kararlılıkla karşı koyacağına, iki süper devleti onlarla işbirliği eden büyük burjuvazi ve toprak ağalarını yıkacağına, NATO ve Varşova paktları dışında proletarya önderliğinde emekçi halkın iktidarda olduğu bağımsız ve demokratik Türkiye'yi mutlaka gerçekleştireceğine derinden inanıyoruz. Türkiye'nin geleceği parlaktır.

CHP KURULTAYI TOPLANIYOR
CHP MİLLİ KURTULUŞ SAVAŞI RUHUNU DİRİLTMELİDİR

CHP Kurultayı yakında toplanıyor.

Kurultay öncesinde, gerek CHP'liler arasında, gerekse basında en çok tartışılan konu CHP'nin birliği ve bütünlüğüdür. Tartışmaların bu noktada toplanması, hiç şüphesiz CHP üzerinde tezgahlanan çeşitli manevralar yüzündendir. Bu manevralar, CHP'de toplanan yurtsever kitleyi çeşitli tertiplerle bölmeyi ve CHP üzerinde etkinlik sağlamayı amaçlamaktadır. Bu bölünmeden en çok kârlı çıkacak olanlar, yurdumuz üzerinde hegemonya mücadelesi veren iki süper devlettir.

Özellikle revizyonistler, CHP'yi önümüzdeki yılların iktidarı olarak tesbit ediyorlar ve CHP'nin sırtından güçlenmeye çalışıyorlar. Revizyonistler, CHP'ye sızma ve mevkiler ele geçirme faaliyetlerini yoğunlaştırmışlardır. Onlar, çeşitli tertipler sonunda elde edecekleri birkaç sandalyenin önümüzdeki yıllarda kendileri için çok önemli olacağını tesbit etmektedirler.

Revizyonistlerin siyasetinin diğer bir amacı, CHP'li yurtsever kitleyi etkisiz hale getirmektir. CHP'li kitle, revizyonistlerin bağımsızlık düşmanı faaliyetlerinin önüne dikilen ve dikilecek olan yurtsever bir güçtür. Bu gücün birkaç parçaya bölünmesi, sosyal - emperyalistlerin ve işbirlikçi revizyonistlerin işine gelmektedir.

Proleter devrimcilerin CHP ile ilgili siyasetleri, halkın ve CHP'li kitlenin taleplerine uygundur. Biz, CHP'nin parçalanmasından yana değiliz. CHP'nin birliğini ve bu birliğin biricik yolu olan yurtsever çizgide bütünleşmesini halkımızın yararına görüyoruz.

CHP'nin birliğinin yolu, bu partinin tarihi köklerinde aranmalıdır. Kurtuluş savaşının ateşinde doğan CHP, o yıllarda izlediği bağımsızlıkçı çizgiden uzaklaştıkça bölünmüş ve zayıflamış, milli kurtuluşçu tutuma yaklaştığı zaman bütünleşmiş ve güçlenmiştir. CHP'nin doğuşunda varolan Müdafaa-i Hukuk ruhu, bugün CHP'li kitlede hâlâ yaşamaktadır. CHP'nin birliğini bugün de yükseltecek olan, bu ruhtur. Yoksa, 1946'ların DP'sinin ruhu, Menderes-Bayar'ın politika cambazlığı tutumu değil.

İçinde bulunduğumuz şartlarda yurdumuz, önemli sorunlarla karşı karşıyadır. Bugün, yurtsever bir çizgi izleyebilmek için ilk şart, yurtumuz üzerindeki nüfuzu gittikçe artan emperyalist Sovyetler Birliği'nden gelen tehdide karşı uyanık olmaktır. Yurdumuzun sorunları, kökten çözümler gerektirmektedir. İki süper devlete karşı açık tavır almama, her ikisine de güven vermeye çalışma CHP'yi bölmeye çalışan revizyonistlere saygı duyulmasını isteme tutumu yurdun çıkarlarına uygun düşmez. "Yumuşama" ve "dostluk" hayalleri yaymak, emperyalistlerin "kaygılarını" gözetmek, şüphesiz milli bağımsızlıktan yana olmak değildir. Kurtuluş savaşında, İngiliz emperyalistlerine karşı Mustafa Kemal'in uzlaşmaz tutumu tüm yurtseverlere örnek olmalıdır. CHP'nin kurucusu Mustafa Kemal, ne itilaf emperyalistlerine, ne Amerikan mandacılığına, ne de Padişah'a boyun eğmedi. Sorunları büyük laflarla değil, büyük işler yaparak çözme yolunu seçti. İşte CHP'li yurtsever kitleyi birleştirecek olan, Mustafa Kemal'in bu tutumunu, bugün iki süper devlete karşı bağımsızlık için, demokrasi ve özgürlük için sürdürmektir.

Milli bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde CHP'nin alacağı yer, önümüzdeki kurultaya katılacak delegelerin yurtsever tutumuna bağlıdır. Biz, tüm delegelerden Erzurum ve Sivas kurultaylarının CHP'sini diriltmelerini bekliyoruz.

Türkiye'nin tam bağımsızlığı ve özgürlük için mücadelede, CHP'li yurtseverlerle omuz omuzayız.

ASKERÎ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ

KEMAL DOĞAN'A ÖZGÜRLÜK

3. Ordu Askerî Mahkemesi tarafından 26 Ekim 1976 tarihinde tutuklanan Yazı İşleri Müdürümüz Kemal Doğan halen Sağmalcılar Cezaevinde tutuklu bulunmaktadır. Arkadaşımızın tutuklanmasına yapılan itiraz da mahkemece reddedilmiştir. Yurdun her yerinden yurtseverler dergimiz üzerindeki baskıları protesto etmekte ve Kemal Doğan'ın serbest bırakılmasını istemektedirler. Şu ana kadar elimize geçen mektup, telgraf ve imzaları aşağıda sunuyoruz.

Türkiye Milli Gençlik Teşkilatı (TMGT) Başkanı İsmail Dinçer, Yeni Haber-İş Sendikası adına Murat Kuseyri, ASİS Sendikası adına Mehmet Cengiz, Bank-Sen Ankara Şubesi adına Mehmet Tandoğan, Anadolu Babalar Derneği adına Yönetim Kurulu üyesi Semin Can, Tuzluçayır Halkevi adına Fuat Doğan, Ufuktepe Kalkındırma ve Sosyal Dayanışma Derneği adına Başkan Cabir Sümen, üye Hasan Özün, üye Cemal Akçiçek, Kor Yayınları ve Ekim Yayınları adına Kadir Okan, Tür-Da Ankara Şubesi adına Burhan Sevim ve oniç yurttaşın imzaladıkları ortak metinde, "Kemal Doğan'ın tutuklanmasına neden olarak gösterilen yazıda, MHP'lilerin ordu içinde ideolojilerini yaymaya çalıştıkları ve örgütlenme faaliyetinde bulundukları açıklanmaktadır. Bu faaliyetleri yürütenlerin değil de, onları açıklayanların tutuklanması" eleştirilmekte ve HALKIN SESİ'ne yapılan baskılar ve Kemal Doğan'ın tutuklanması kınanmaktadır.

Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği (TUMAD-DER) Başkanı Armağan Anar, Analar Babalar Derneği Başkanı Gönül Haksal, Erzincan ili Kültür ve Eğitim Derneği adına Başkan Azimet Gür, 2 inci Başkan Vasfi Toprak, Sayman Haydar Yiğit, Veznedar İsmail Düzgü, Ankara Mühendislik Mimarlık Yüksek Okulu, Ortadoğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) Mimarlık Fakültesi Öğrenci Derneği adına Nezih Çift, Fenliler Kültür ve Dayanışma Derneği adına Erdal Kantar, ODTÜ İdarî İlimler Fakültesi Öğrenci Derneği, ODTÜ Fen ve Edebiyat Fakültesi Öğrenci Derneği adına Başkan Cengiz Atalay HALKIN SESİ'ne yapılan baskıları protesto etmekte ve Kemal Doğan'ın serbest bırakılmasını istemektedirler.

Aralarında iktisatçı Aydın Köymen'in de bulunduğu Ankara'dan 18, Aktepe'den 38, Sıhhiye'den 12, Saimekadın'dan 30 yurttaş, Ankara Emekli Sandığı'nda çalışan 48 memur ve Ankara EGO'dan 49 memur ve işçi, Ankara'dan 14 Kimya mühendisi ve 163 öğrenci gönderdikleri imzalarla dergimize yapılan baskıları kınamışlar ve Yazı İşleri Müdürümüz'e özgürlük istemişlerdir.

Öte yandan Erganili proleter devrimciler gönderdikleri mektupta, yurtsever basının susturulamayacağını aksine mücadele bayrağını daha da yükselteceğini belirtmişlerdir. Muğla'dan mektup yazan Servet Doğan ve Karsdan telgraf çeken Uğur Şenyürek, baskıları nefretle karşıladıklarını bildirmektedirler. Almanya'nın Düsseldorf şehrinden yazan işçi ve öğrenciler ise, HALKIN SESİ'nin "milli bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini kararlılıkla desteklediklerini" belirtmekte ve yurtsever basına özgürlük istemektedirler.

SAVCI İDDİANAMESİNİ HAZIRLADI :

KEMAL DOĞAN'IN SUÇU MHP'nin FAALİYETİNİ AÇIKLAMAK

3. Ordu Komutanlığı Askeri Savcısı Hakim Albay Ali Saraçoğlu, Yazı İşleri Müdürümüz Kemal Doğan hakkında hazırladığı 27 Ekim 1976 tarihli iddianamesini vermiş bulunuyor. Bir sayfadan ibaret iddianamede Askerî Savcı Kemal Doğan'ın işlediğini ileri sürdüğü suç hakkında şunları yazıyor:

"Sanığın sorumlu yazı işleri müdürü bulunduğu İstanbul'da münteşir haftalık Halkın Sesi gazetesinin 6.7.76 tarih ve 64 sayılı nüshasının 2'nci sayfasında ... faşist MHP militanlarının askerî istihbarat teşkilatlarında görevlendirildikleri, Ordu içindeki yurtsever ve devrimci unsurların tutuklanma, sürgüne gönderme gibi cezalarla cezalandırıldıkları ve Orduda üst rütbeli subaylardan alt rütbeli subaylara doğru faşist bir örgütlenmenin tezgahlandığı, ihbar mekanizmasının kurulduğu, MHP yanlısı faşist kitapların Orduya sokulduğu, bu kitaplarla yapılan propagandalarla Ordu içindeki faşist ideolojinin yaygınlaştırılmaya çalışıldığı, Orduda dayak ve angaryanın bulunduğu, Orduda rüşvet, yolsuzluğun yaygın olduğu iddia edilmek suretiyle devletin askerî kuvvetlerini alenen tahkir ve tezyif ettiği, ... Sanık her ne kadar sorgusunda, ... mektuplardaki bildirilen olayların doğruluğunu dahi araştırmadığını beyan ederek fikri çelişkiye düştüğünden müsnet suç, unsurları itibariyle tekevvün etmiş bulunduğundan yukarıdaki madde gereğince cezalandırılması. "

İddianame okununca ilk akla gelen sorular şunlar olmaktadır: Suç olan HALKIN SESİ'nin 64 üncü sayısında belirtilen faaliyetleri Ordu içinde yürütmek midir? Yoksa bunları açıklamak mı? Savcı'nın görevi belirtilen suçları işleyenleri soruşturmak mıdır, yoksa bunları açığa çıkaran dergilerin yazı işleri müdürlerini hapse attırmak mı? Ordudaki durumu araştırmak savcının görevi midir, yoksa Kemal Doğan'ın mı?

Biz HALKIN SESİ'nin 64 üncü sayısında yer alan Denizlili yurtsever askerlerin mektubunda açıklanan durumla ilgili bir gazete haberini okuyucularımıza sunuyoruz. Şüphesiz gerçekleri bütün halk görmekte ve yakından izlemektedir.

HALKIN SESİ, MHP'n[illegible] Antalya Çavuş Talimga[illegible] Alanındaki örgüt üyele[illegible] rinin haritasını elde et[illegible] miştir.

Haritayı Aynen yayınlı[illegible] yoruz.

Böylece, savcının Kem[illegible] Doğan'dan istediği MH[illegible] nin ordu içindeki faali[illegible] ti hakkındaki delili sun[illegible] yoruz.

Antalya'da MHP yanlısı çavuşların bir örgüt kurdukları bildiriliyor

GÜNAYDIN

12 KASIM 1976

ANKARA (ANKA) - Antalya Çavuş Talimgal[illegible] Alayında, MHP yanlısı erlerin, kendi aralarında bir örgüt oluşturdukları ve bu örgüt ile ilgi[illegible]

LOCKHEED RÜŞVETİ AYDINLATILMALI ve RÜŞVETCİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

BÜYÜK BASININ ELİNDEKİ LOCKHEED RÜŞVET LİSTESİNİ AÇIKLIYORUZ

50.-

Seyfi Öztürk	: Devlet Bakanı ve eski Ulaştırma Bakanı, Adalet Partisi Eskişehir Milletvekili
Emin Alpkaya	: Eski Hava Kuvvetleri Komutanı, Emekli Orgeneral
İrfan Tansel	: Kanada Büyükelçisi, Eski Hava Kuvvetleri Komutanı, Emekli Orgeneral
Kemal Ilıcak	: Tercüman Gazetesi sahibi
Necdet Uğur	: Cumhuriyet Halk Partisi İstanbul Milletvekili, eski İstanbul Emniyet Müdürü

500.-

100.-

Büyük burjuva basınının elindeki Amerika'dan gelen Lockheed rüşvet listesini açıklıyoruz. Üç aydır elimizde bulunan bu listeyi, listede ismi olanların açıklamalarını alabilmek için bugüne kadar yayınlamadık. Lockheed rüşvet listesinde ismi geçenlerden sadece CHP İstanbul milletvekili Necdet Uğur, bu konudaki görüşme isteğimizi kabul etti. Necdet Uğur, bize rüşvet konusunda her hangi bir açıklamada bulunmayacağını söyledi. Lockheed listesinde isimleri bulunan diğerleri ise birkaç defa istekte bulunmamıza rağmen görüşmekten kaçındılar. İrfan Tansel yurtdışında bulunduğu için, kendisine soru yöneltme imkanımız olmadı.

Büyük gazeteler, Lockheed rüşvet listesini çok önceden elde etmişti. Fakat aradan aylar geçmesine rağmen liste basında yayınlanmamıştır. Yine, rüşvet listesinin içeriğinden haberdar olan birçok devlet ve siyaset adamı, bu konuda bugüne kadar susmuşlardır. Aslında, MC hükümetinin elinde, yayınladığımız listeyle kıyaslanmayacak kadar geniş bilgi ve kanıt bulunmaktadır. Bu konunun bugüne kadar ısrarla örtbas edilmeye çalışılması, hiç şüphesiz rüşveti veren, alan ve bundan haberdar olan tarafların birbirleriyle olan sıkı çıkar bağları yüzündendir. Emperyalist işbirlikçilerinin ve toprak ağalarının iktidarda olduğu Türkiye'de, çeşitli menfaat şebekeleri iktidarı paylaşan siyasi güçlerle içiçedir. Bunlar birbirlerinin kirli çamaşırlarından haberdardır - lar ve suçlarını karşılıklı olarak örtbas etmek için işbirliği yapmaktadırlar.

Dergimiz, Lockheed rüşvet olayının patlak vermesinden hemen sonra rüşvetçilerin elebaşılarından birinin Hava Kuvvetleri Komutanı Emin Alpkaya olduğunu açıklamıştı. Dergimiz, rüşvet konusu ile ilgili yayına başlar başlamaz, baskılarla karşılaştı. "Bir Eli Rüşvet Küpünde, Bir Eli Zulüm Çarkında"olanlar dergimiz idarehanesine baskınlar düzenlediler, matbaalarda dergimize el koydular, dergimiz memurlarını tutukladılar, HALKIN SESİ sahibi ve sorumlu müdürü hakkında tutuklama kararı çıkardılar. Bu sayımızda yayınladığımız liste ile ilgili araştırmalarımız da, aynı baskılar la karşılaştı. Rüşvet konusu ile ilgili araştırmalarımızın duyulmasından sonra, yazı işleri müdürümüz Kemal Doğan yetkilerini aşan askerî mahkeme tarafından tutuklandı.

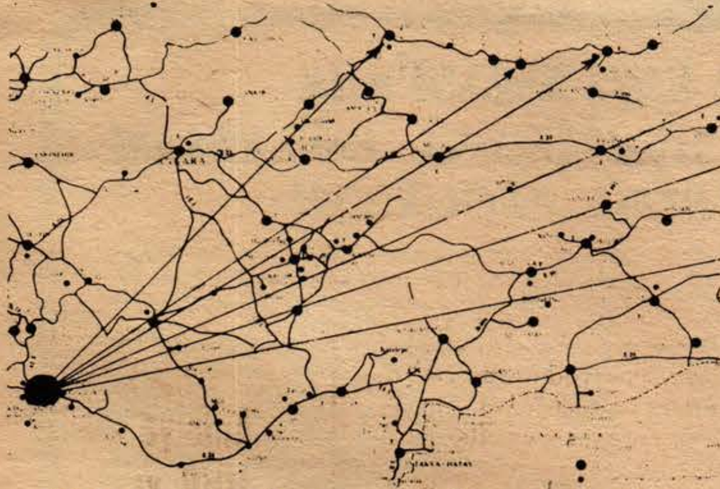
Bütün bunlar, Lockheed şirketinden alınan rüşvet konusunun hakim sınıfları önemli ölçüde endişelendirdiğini göstermektedir. Dünyanın çeşitli ülkelerinde rüşvetçiler açığa çıkmıştır ve yargılanmaktadır. Türkiye rüşvetin örtbas edildiği tek ülke olarak kalmıştır. Bu durum kamuoyunun tepkisini çekmektedir. İlgililerin telaşı bu bakımdan da artmaktadır ve çareyi rüşvet konusunun üstüne gidenleri susturmakta görmektedirler. Bu durumda biz, rüşvet konusunun aydınlatılmasını devrimci bir görev olarak görüyoruz. Bu konuda gelecek bütün baskıları göğüslemeye kararlıyız.

Emperyalist işbirlikçilerinin ve toprak ağalarının düzeninde, rüşvetin, yolsuzluğun, yiyiciliğin ve vurgunculuğun üstüne ancak devrimci proletarya yürüyebilir. Çünkü, bugünkü düzen bütün kurumlarıyla bu çamurlara bulaşmış ve bu çamurlar üzerinde inşa edilmiştir. Ancak bu düzenle bir menfaat bağı olmayan proletarya rüşvetçiliği açığa çıkarabilir ve sonuna kadar sergileyebilir. Bugünkü Türkiye'de devlet bürokrasisi baştan aşağı boğazına kadar rüşvet ve yiyicilik içine batmıştır. Yunus Emre'nin dediği gibi,

"Bir bağ ki viran ola
İçi dikenle dola
Ayıklamak neylesin
Ateşle yakmayınca."

Rüşvetin ve yiyiciliğin kökünün kazınması, proletarya önderliğinde milli demokratik devrimle mümkündür. Çünkü, ancak böyle bir devrimle kurulacak olan halk iktidarında, halk gerçekten devletin efendisi olacaktır. Bu düzende, halkın doğrudan doğruya denetlediği devrimci bir yönetim gerçekleşecektir. Rüşvet ve yolsuzluğu Türkiye'den silecek olan, ülkemizin emekçi halk yığınlarıdır.

HALKIN SESİ

Ülkü Ocakları'nın "Bozkurt" ve MHP Genel Başkanı Alpaslan Türkeş'in "Dokuz Işık" biçiminde özetlenen görüşlerini haritaya çizen MHP yanlısı erler Antalya'da çavuş eğitimi gördükten sonra, çeşitli askerî birliklere atanmışlardır. Haritada yer alan erlerden bazılarının adları şöyledir:

Hasan Cangara Avcı M. Arslan, D. Demir, Y. Yaşar, E. Dostoğlu, S. Senertaş, F. Kaşıkoğlu, S. Alkan, A. Uzun, M. Dalıkıç, Y. Durmaz.

li bir harita yayınladıkları saptanmıştır. Haritada, Antalya Çavuş Talimgahında kurs gördükten sonra, yurdun çeşitli yerlerine dağılan örgüt üyelerinin adları yer almaktadır. Antalya'da 1956 doğumluların 1-kinci tertibi olarak askere sevk edilenler - den Hasan Cangar tarafından yapılan haritada kurt amblemlerinden yayılan "Dokuz Işık"da örgütün çeşitli askerî birliklere yayılan üyelerinin adları belirtilmek - tedir.

DÜZELTME

Pekin Radyosundan aynen alarak yayınladığımız ve Halkın Sesi'nin 78. sayısında yer alan Çiao Kuan-hua'nın Birleşmiş Milletler Konuşmasında, beşinci sütundaki "Dünyada..." şeklinde başlayan paragrafta bir yanlışlık olmuştur. Aynı yanlışlık bu paragraftan alıntı yapılan 79. sayının başyazısında tekrarlanmıştır. Paragrafın doğrusu şu şekilde olacaktır:

"Süper devlet saldırısına, yıkıcılığına, müdahelesine, denetimine ve tehdidine uğrayan bütün ülkeler birleşerek ona karşı dişe diş mücadele etmelidirler."

(Peking Review'un 15 Ekim 1976 tarihli 1976/42 no'lu sayısına bakılarak düzeltilmiştir.

MACİT ÇOPUR TAHLİYE OLDU

26 Şubat 1976 tarihinden beri tutuklu bulunan dergimizin memurlarından Macit Çopur, serbest bırakılmıştır. Macit Çopur, İstanbul DGM tarafından Halkın Sesinde çalışmakla TCK'nın 141'nci maddesini ihlal ettiği iddia edilerek tutuklanmıştı. Bu kararla, devrimci basın hakkında açılan gizli örgüt davalarının geçersiz olduğu ve baskı uygulamak akacıyla tertiplendiği ortaya çıkmaktadır.

DEVRİMCİ GENÇLİĞİ BÖLMEYİ AMAÇLAYAN BİR POLİS TERTİBİ

CAN GÜVENLİĞİ MİTİNGİNDE "NE AMERİKA NE RUSYA"SLOGANI ATANLARA ATEŞ AÇILDI

13 Kasım 1976 Cumartesi günü İstanbulda yapılan "Can Güvenliği Mitingi"nde İYÖD yöneticilerinin kışkırttığı bir grup, "Ne Amerika Ne Rusya; Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganını atan devrimcilere saldırdılar. Saldırganlar, Taksim alanı girişinde pusu kurarak ateş açtılar. İYÖD yöneticilerinin saldırısının silah kullanma ve yaylım ateşi açma şekline dönüşmesinin, polisin bir tertibi olduğu açıktır. Olay sırasında polisin saldırıdan haberdar şekilde davrandığı görülmüştür. Ayrıca, saldırı olduğu sırada Emniyet yetkilileri gazetelere telefon edip olayı tahrif ederek yansıtmışlardır.

Esasen, faşizme ve revizyonizme karşı olan gençliği bölen bu gibi olayların, kime yaradığı açıktır. 12 Mart öncesinde, maceracıların arasına karışarak, gençlik içinde silahlı saldırıları kışkırtanların sonradan açıkça polis kimliğinde çıktıkları hatırlardadır. Bunlardan bir kısmı da, sıkıyönetim ve mahkemelerinde faşistlerin adamı haline geldiler.

Bütün gençliği, faşistlerin ve revizyonistlerin tertipleri boşa çıkarmaya çağırıyoruz. Şunu da belirtmek isteriz: Yurtsever halkımızın özlemini dile getiren "Ne Amerika Ne Rusya" sloganı, tertip ve saldırılarla bastırılamaz.

FAŞİST BAŞÇAVUŞ BİRLİĞİMİZ KARŞISINDA KAÇMAK ZORUNDA KALDI

TUNCELİ

Doğuda uygulanan milli zulmün bir halkası da Özdemir çavuşa aittir. Tunceli'nin Pınarlar yurtseverlerine zulüm yapan Özdemir, halkın birlik olmasından korkarak kaçtı. Emekçi Hasan Güneş'in ölümüne sebep olan Hüseyin Özdemir çavuş olayı örtbas etmek için Pınarlar köyünden birkaç kişiden zorla ifade alarak, aynı köyün halkından birkaç kişiyi hapse attırmıştır. Pertek Asliye Ceza Hakimliği arkadaşlarımızın suçsuzluğunu kabul ederek tahliye etmiştir.

Faşist çavuş tilki postuna bürünerek yurtseverleri avlamaya çalışmaktadır. Özdemir çavuş, Pınarlar merkezine bağlı köylerde köylüleri birbirine saldırtıp, gruplar yaratmıştır. İki gruptan da para, yağ, çökelek, yumurta, odun ve kuzu ihtiyacını temin edip, fazlasını memleketi olan Sivas'a göndermişti. Birkaç köyde yurtseverler çavuşun oyununu bozmuş ve aralarında birlik sağlayarak onu tartaklamışlardı.

Pınarlar merkezinde alevi Kürtler ve sünniler yaşamaktadır. Faşist başçavuş iki milliyet arasında uçurum yaratmak istedi. Emekçi halkı kandırarak birbirlerine karşı silah kullanmaya zorladı. Ancak halk bunu sonradan farketti. "Milli zulmü uygulayan zorbanın oyununa geldik" diyen halkımız "bir daha hiç kimse bizi bu oyuna getiremeyecektir" demektedir.

FEODALİZM YOK DİYENLER, EYNESİL'E GELSİN GÖRSÜN

GİRESUN

Eynesil tahmin edemeyeceğiniz kadar gerici bir çevre. Ecevit'i taşlama olayından belki hatırlarsınız. Akşam saat altıdan sonra sokakta kimse gezemiyor. Gün geçmiyor ki, bir vurgun, bir cinayet haberi duyulmasın. Din sömürüsü, tarikatçılık alabildiğine kol geziyor. Camilerde, sokaklarda, evlerde çay bardaklarını havaya kaldırıp "hu" çekiyorlar. İlçe merkezindeki Kuran Kursu vasıtasıyla körpecik dimağları zehirleme fırsatları da ellerinde. Küçük çocuklarda hemen her yerde elifba cüzleri, kuranki tapları görmek mümkün. Ören, ilçenin en zengin köyü, belediyesi de var. Hemen hemen yarısı hacı diyebilirim. 6-7 kez Hacca gidenler bile var burda. Aynı zamanda bölgesel şeriatçılığın merkezlerinden bir tanesi burası. Çevre halkının peygamber gibi taptığı bir şıh var burada. Koyun gibi güdüyor müridlerini. Köyde 3 tane cami olduğu halde şimdi de lüks bir cami daha yaptırma peşindeler. Halkı dini yönden etkileyerek, herkesten yardım koparıyorlar. Çay alım yerlerine özel dervişler koydular.

Belediye seçimleri öncesinde iki köy arasında sürdürülen ve sadece iki köy çıkarcılarının işine yarayan feodal dönemin artığı hayvanca düşmanlığı protesto etmek için, köyün göze batan yerlerine "Çıkarcı belediye başkanını istemiyoruz", "yaşasın Oğuz Ören kardeşliği" ve diğer demokratik sloganlar yazıldı. Öğretmen arkadaşlarımla birlikte çarşıdan köye dönerken bir grup "bu yazıları sen yazdırdın" diyerek beni arabadan indirdiler ve küfürler savurarak üzerime çullandılar. Kafamdan yediğim bir darbeyle yere yıkıldım. Yakınımda dolmuşlar durduğu halde beni hastaneye göndermediler, "bırakın gebersin" diyorlardı bu gözü dönmüş adamlar. Durumu güç bela karakola bildirdim. Soruşturmaya bile lüzum görmediler. Şimdi bu adamlar hiç bir şey olmamış gibi ellerini kollarını sallaya sallaya geziyorlar.

İlçe belediye başkanı zaten AP'lidir. Diğer ileri gelen esnaf, tüccar, mağaza sahiplerinin hemen hepsi AP, MHP, MSP taraftarları. İstedikleri gibi at oynatabiliyorlar. Bundan iki ay önce ilçe karakol komutanlığına yeni atanan ilerici bir teğmeni de öldürdüler. Çünkü o diğerleri gibi köylere alışılagelmiş baskınlara girişmiyordu. Gerçek huzursuzluğu yaratanları halk gibi o da tanıyor onlarla mücadele ediyordu. Böyle olduğu için de bir AP'li tarafından vurularak öldürüldü.

Çevremizde bilhassa sahil kesiminde suni bir rahatlık var. Yoksulluk var olsa bile pek göze çarpmıyor. Doğa şartları nedeniyle demir ökçe pek ezmiyor buraları. Ama fındık taban fiyatları bu seneki durumu oldukça etkileyecek. Sahilden 4-5 kilometre içerde ise yoksulluk ve feodal ilişkiler hemen kendini gösteriyor. Oralarda açlıktan yazı tahtasını göre-

ORTAÇAĞ KARANLIĞINI MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM YIKACAKTIR!

YUKARI PULYANLI KÖYÜNÜN TOPRAK MÜCADELESİ

PAZARCIK

Bizler Pazarcık'a bağlı Yukarı Pulyanlı köyünün emekçileriyiz. Köyümüzün geliri topraktan karşılanır. Herkesin az da olsa bir parça toprağı vardır ve bütün halk yıl boyu çalışır. Toprak halka yetmemektedir. Halkın çok az bir kısmı 40-50 dönüm toprağa sahip, diğerleri ise ortalama 20-25 dönüm arasındadır. Tarlada yıl sonuna kadar emek sarfediyoruz. Tefecilere borçlanıyoruz. Toprakta yetiştirdiğimiz pamuk ürününü çok ucuza tefecilere kaptırıyoruz.

Yıllar önce emeğimizin karşılığı olan 650 dönüm tarlayı tapusuyla satın almıştık. Köylüler tarlayı kendi aralarında eşit bir şekilde paylaşmışlardı. Tarlayı aldığımız Selahattin Aydemir isimindeki toprak ağası tapu içerisinde 110 dönümlük yeni bir tapu çıkartıyor. Toprak ağası rüşvet vererek bizim tapuyu da sahte gibi gösteriyor. Bu 110 dönümlük tapuyu da başkasına satıyor. Tabii ağa tapuyu sattığı adamı destekleyerek geri kalan tapu içersinde de ayak yerini yapmaya çalışıyor. Ağa, orta halli kişiyi kışkırtarak jandarmayla birlikte topraklarımızı sürmeye gönderdi.

Biz köylüler toprağın sürüldüğünü görünce, kadın, erkek, çocuk tarlaya gittik. Hepimiz jandarmaya "tarla bizimdir, yirmi senelik emeğimiz vardır" dedik. Jandarmalar ise "zorla süreceğiz" dediler. Kadınlar buna ellerinde taş ve sopalarla "Ölürüz de yine topraklarımızı vermeyiz" diye cevap verdiler. Jandarmayla birlikte faşist Narlı karakolu çavuşu Fikret Özdemir de vardı. Fikret Özdemir daha önce Pazarcık Ovasındaki mücadelede darbeler de yemişti. Kadınların taş ve sopayla geldiğini görmekonun için en büyük korku olmuştu. Direnme cesareti da da kırıldı.

Köylülerin iki üç saatlik kararlı direnişinden sonra jandarma tarladan ayrılmak zorunda kaldı. Tarlayı sürmeye gelen kişi buradan bedava tarla alamayacağını anlayınca, köylülerle uzlaşarak, sattı. Bir kere daha gördük ağalarının rüşvetiyle 30 senelik tapu sahte gibi gösterilebiliyor. Ve bir daha gördük ki, birliğimiz, beraberliğimiz her türlü engeli aşacaktır.

Ne Amerika, Ne Rusya Ne de Ağalık!

TİİKP DAVASI SAVUNMASI'nda KÖYLÜ MESELESİ BROŞÜRÜNÜ OKUYALIM
TOPRAK DEVRİMİ PROGRAMI

1) Toprak ağalarının topraklarına tazminatsız olarak el konacaktır. El konan bu topraklar ve Hazine topraklarının büyük bir kısmı, köylüye bedelsiz olarak ve eşit şekilde dağıtılacak ve tapularına geçirilecektir.

Toprak ağaları ve çiftlik beylerinin hayvanlarına, makinalarına, çiftlik binaları ve ambarlarına, bütün alet ve demirbaşlarına, mahsul ve tohumluklarına el konacaktır. Bunların bir kısmı köylülere eşit olarak dağıtılacak, bir kısmından ise köylü komitelerinin yönetimi ve gözetimi altında bütün köylü ortaklaşa yararlanacaktır.

3) Hazine topraklarının büyük kısmı, yoksul köylüye bedelsiz ve eşit olarak dağıtılacaktır. Diğer kısmı ise, halkın malı haline getirilecek, buralarda örnek Halk Çiftlikleri kurulacaktır. Bu Halk Çiftliklerinin makina ve aletlerinden köylüler parasız olarak yararlanacaktır.

4) Köylülerin bütün tefeci ve banka borçları, kira ve faiz borçları iptal edilecektir. İpotekler kaldırılacak ve senetler imha edilecektir. Köylünün kanını emerek servet yığmış olan tefecilerin bu servetlerine el konacaktır.

5) Tarım işçilerinin her türlü sosyal hakkı tanınacak, sekiz saatlik iş günü, sosyal güvenlik ve bütün demokratik hakları sağlanacaktır.

Yoksul ve orta halli köylülerin topraklarına, hayvanlarına, aletlerine ve diğer mallarına el konamaz. Yoksul ve orta halli köylülerin topraklarının ıslahı için yardım edilecektir. Üretim kooperatifleri, traktör ve makina istasyonları kurarak, faizsiz kredi, tohumluk ve gübre sağlanarak, yoksul köylüler ve orta halli köylüler desteklenecektir. Köylüler kooperatiflere ve kurulacak olan Halk Çiftliklerine, yararını görüp gönüllü olarak, kendi istekleriyle katılacaklardır. Köylüler hiçbir şekilde buna zorlanamazlar.

6) Devrime karşı çıkmadığı ve tefecilik yapmadığı takdirde, demokratik devrim süresince zengin köylülerin mülklerine dokunulmayacaktır. Ancak, zengin köylülerin karşısında tarım işçilerinin her türlü iktisadî ve demokratik hakları gerçekleştirilecektir.

7) Köylünün toprak devrimi mücadelesine karşı çıkmayan toprak ağalarına ve ailelerine, işleyebilecekleri kadar toprak ve alet, diğer köylülerle eşit miktarda bırakılacaktır.

Toprak ağalarına yaltakçılık ederek köylüye karşı mücadeleye girişen hainlerin, ihbarcıların, toprak ağası casuslarının topraklarına ve mallarına el konacak ve bunlar köylüye dağıtılacaktır.

8) Toprak Devrimi programının uygulanmasını ve toprak dağıtımı işini Köylü Komiteleri yürütecektir. Tarım işçileri, yoksul köylüler, orta halli ve zengin köylüler, her köyde Köylü Komitesini seçimle kuracaklardır. Köylü Komitesinin çoğunluğu, tarım işçileri ve yoksul köylülerden meydana gelecektir.

9) Ormanlar, göller, sular ve meralar, Köylü Komitelerinin yönetimine geçecektir. Bunların korunması, geliştirilmesi ve köylülerin eşit olarak yararlanması işini, Köylü Komiteleri düzenleyecektir.

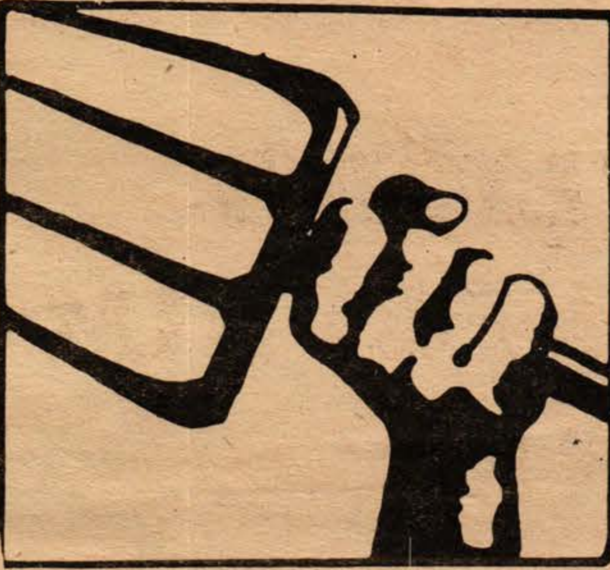
10) İhtiyarlık ya da hastalık ve sakatlık sebebiyle toprağını işleyemeyen köylülerin, dul ve yetimlerin geçimleri ve bakımları sağlanacaktır.

meyen öğrencilerim vardı benim.

Buradaki gerçekleri kaba çizgileriyle belirtmeye çalıştım. Karadeniz'de ve bilhassa buralarda Devrimci Gençlik ve Kurtuluş dergileri taraftarları var. Bunun yanında sahte TKP ve TSİP'in adamları bulunuyor. Trabzon'da bunun canlı ihanetini yaşadık. Biz polis coplarıyla denize dökülürken onlar "provokasyona gelmeyelim arkadaşlar" diye bağırıp kaçıyorlardı. Yine Bulancak Fındık Mitinginde sorunlarla hiç ilgisi bulunmayan "Katil oligarşi", "Tek yol devrim", "Kurtuluşa kadar savaş" sloganlarını attılar. Ama halk daha çok "köylüye toprak herkese iş halka hürriyet", "Üreten biz,yiyen beyler", "Katil iktidar" sloganlarını benimsedi ve onları haykırdı.

Tatil nedeniyle burada TÖB-DER'deki son gelişmelerin değerlendirilmesi yapılamadı. Ben seçim sonuçlarını gelecek için ümitli buldum. Devrimci muhalefet kısa bir taban çalışması geçirdi, buna rağmen sonuç yine de iyi. Burada az çok bir potansiyel var. Önümüzdeki dönem bunu örgütlemeye çalışacağız.

Sanılmasın ki yukarda anlattığım şartlar çalışmalarımızı engelleyecektir. Grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkımızı alana kadar ve halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi yolunda savaşa devam edeceğiz.

AĞANIN OĞLU PARAMIZI VERMEMEK İÇİN BİR ARKADAŞIMIZI VE ELÇİYİ ÖLDÜRDÜ

İSLAHİYE

Bizler Urfa'dan kalkıp, İslahiye'ye bağlı Karahöyük(Gedikli) köyüne pamuk toplamak için gelen 60-70 kadar yoksul Kürt köylüsüyüz. Pamuk topladığımız yüzlerce dönüm arazi Hacı Ağaya aittir. Bizler bu arazide 24 gündür kilosu 88 kuruşa pamuk toplayan ırgatlarız. Pamuğun birinci kısmı kırıldıktan sonra, ağanın oğlu Selim karşımıza dikilerek ikinci kısmı toplatmadı. Sebebini sorduğumuzda, 25 gün sonra toplayacaksınız dedi. Biz şunu sorduk:"Peki, bu 25 gün içinde ne yapacağız, nerede ve kimden yiyeceğiz" Ağanın oğlu "Ne yaparsanız yapın, bana ne."diye cevap verdi. Biz de "paramızı ver gidelim" dedik, "vermiyorum" dedi. "Sizi buradan götürecek kamyon sahibi daha anasından çıkmadı, geleni de vururum" dedi. Buna elci ile birlikte karşı çıktık. Hep beraber olduğumuzu görünce belinden tabancasını çıkarıp ateş etti. Elci ile birlikte bir ırgat arkadaşımız yaralandı. Elcimiz öldü. Müslim Güneş adındaki elci 28 yaşında olup 4 çocuk sahibidir. Irgat arkadaşımız ise 15 yaşındaki Ahmet Güneş'tir. Olay yerine gelen jandarma hiç bir şey olmamış gibi ağanın oğlunun koluna girerek adliyeye götürdü. Ölen ağanın oğlu olsaydı vay halimize olurdu. Bizim adliyeye gelene kadar canımızı çıkarırlardı.

Paramızı alıncaya kadar mücadelemizi sürdüreceğiz. Bundan sonra ağalara karşı var gücümüzle örgütlü bir şekilde mücadele edeceğiz.

Yıkılsın Her İki Ulusun Toprak Ağaları!
Topraklar Yoksul Köylülerin Olacaktır!
Yaşasın İki Büyük Devlete Karşı Mücadelemiz!

BİR OKUYUCUMUZUN MADENLERİNE EL KONAN VE HAPSE ATILAN KÖYLÜLERLE YAPTIĞI KONUŞMA

Kahraman Maraş'ın Yukarı Çınarlı köyünden maden meselesi yüzünden hapse düşüp daha sonra serbest bırakılan köylülerle görüştük.

Soru: Olay nasıl oldu?

Cevap: Biz kendi çabamızla çalıştık ve dağda bir maden ocağı bulduk. Fakat Behçet Kılıç ismindeki adam "buraların maden ruhsatı bana aittir. Sizin maden çıkarma hakkınız yok. Devlet baba duyarsa sizi hapse adar" dedi. "Madenleri benim hesabıma çıkarın ben size yövmiye vereyim" dedi.Biz, madeni çıkarıyorduk, Behçet Kılıç götürüp satıyordu. Sonra anladık meğer bu işi karakola rüşvet vererek yapıyormuş. Sonra Hasan Dertli'nin şebekesi valiliği ve karakolu arkasına alarak madenlere sahip çıkınca Behçet Kılıç hakettiğimiz parayı vermeden gitti. Biz de yevmiyelerimizin karşılığı olan madeni almak istedik. Hasan Dertli'nin şebekesi bizi karakola bildirdi. Biz jandarmaya bizi niye götürdüğünü sorduğumuzda bizden rüşvet istediler. Biz rüşvet vermeye de karakola gitmeye de karşı çıktık. Sonra jandarmaya karşı geldiğimiz gerekçesiyle Pazarcık karakolu hakkımızda celp kesmiş. Biz de karakol yerine, doğru savcılığa giderek ifademizi verdik. Çünkü yüzbaşı Asım Gezmiş'in Pazarcıklılara yaptığı işkenceyi duymuştuk. Savcı ise, ifademizi almadan bizi Asım Gezmiş'e götürdü. Karakolda bizden istedikleri ifadeyi alamayınca Asım Gezmiş bize işkence etti ve ifadelerimizi geri almamızı söyledi. İşkence gören bizler beş on gün yemek yiyemedik. Hiç bir suçumuz olmadığı halde, jandarma karakolunun suçunu ortaya koyduk diye bizi içeri attılar.

Soru: Mahkeme sizi tutuklarken ne gerekçe gösterdi?

Cevap: Sorgu hakiminin karşısına çıktığımızda hakim hiç bir ifade almadan tutuklama kararı aldı. Bizi kanunlara değil faşist Asım Gezmiş'in talimatlarına göre tutukladılar. Çünkü biz sorgu hakiminin önüne çıkmadan önce Asım Gezmiş içeri girdi. hakimle konuştu.

Soru: Mahkemede kendinizi nasıl savundunuz?

Cevap: "Bu iktidar fakir fukaraya işkence ediyor ve biz fakirleri eziyor. Esas suçlular jandarma olduğu halde biz fakir köylüleri içeri attınız. Böylece bu devletin haksızları tuttuğu ortaya çıktı."dedik. Bunun üzerine hakim "Tabii devletin baskısı olmazsa işler yürümez" diyerek, devletin işçilerin ve köylülerin üzerindeki baskısını haklı göstermeye çalıştı. Savunmamız haklı olduğu halde bizi tahliye etmediler. Daha sonra 6 kişinin ifadesi alındı. 4 kişi jandarmanın rüşvet istediğini olduğu gibi anlattı. Diğer iki kişi ise konuşmalarının kıt olması ve jandarmadan korktukları için olayı olduğu gibi anlatamadı. Bunun üzerine ifadeler tutmuyor diye şahitleri de içeri attılar. Şimdi tahliye olduk fakat mahkeme devam ediyor.

Soru: Şimdi madeni kimler çıkarıyor:

Cevap: Şimdi madeni Hasan Dertli'nin şebekesi çıkarıyor. Bir defasında bunlar madenemizi götürürken karakola bildirdik. Kamyonlar karakolun önüne çekildi. Hemen Vali Muavinine telefon açtılar. Vali Muävini de "o adamları bırakın, madenleri serbesttir, kim şikayet ettiyse onları içeri atın" dedi. Bizi içeri atmadılar fakat madenleri bıraktılar.

Soru: Maden hakkındaki talepleriniz nelerdir?

Cevap: Madenler civar köylerle beraber köylülerin ortak malı olmalı. Maden ruhsatı iki üç kişiye değil köy halkına verilmelidir. Valiliğin jandarmanın ve mahkemenin baskıları son bulsun. Hasan Dertli ve Hasan Dalas şebekesinin maden çıkartması engellenmelidir. Civar köylerle birleşip madenlerimize sahip çıkmalıyız.

AYDIN KUYUCAK ÇOBANHİSAR KÖYLÜLERİNİN BASINA AÇIKLAMASI:

KÜÇÜK ÜRETİCİLER, TOPRAK AĞALARI VE TEFECİLERE KARŞI ÖRGÜTLENMELİDİR

AYDIN

Hükümet pamuk taban fiyatlarını açıklamamakla ağaların tefecilerin çıkarlarını gözetiyor.

Biz Çobanhisar köyü pamuk üreticileri olarak hükümetin pamuk taban fiyatlarını bugüne kadar açıklamamasından dolayı zor durumda kaldık. İsteklerimiz topladığımız telgrafı başbakanlığa gönderdik. Çektiğimiz telgrafın metni aynen şöyledir:

"Hasat mevsiminin gelmesine rağmen pamuk taban fiyatlarının açıklanmamasından endişe duymaktayız. Pamuk taban fiyatlarının en az 12 lira olarak ilan edilmesini, tefeci-tüccar ağına düşmekten kurtulmak istiyoruz."

Pamuk taban fiyatlarının bugüne kadar ilan edilmemesinden ağaların, tüccarların çıkarları gözetiliyor.

Pamuk alım satımı başlayalı bir ay kadar oluyor. Bu sıralarda yağan yağmurlar dolayısıyla tüccar pamuğu almamaya başlamıştır. Kooperatifler ise aldıkları pamuğun kalitesinin düştüğünü söyleyerek bir fiyat vermemektedirler. Zaten başından beri ilan ettikleri birinci pamuğun fiyatını 10.5 lira gibi çok düşük bir miktarda tutmuşlardı. Oysa Kuyucak ziraat odası pamuğun maliyetinin üreticiye 11 liraya geldiğini hesaplamış ve açıklamıştır. Aynı şekilde İzmir ve Adana Ziraat odaları birlikleri, bir kilo pamuğun maliyetinin 12 liraya yakın olduğunu hesaplayarak, taban fiyatlarının da en az 12-13 liradan tesbit edilmesini istemişlerdir. Bütün bunlara rağmen, Hükümet de pamuğun ihracını yasaklayarak tüccarın üretici üzerindeki baskısını arttırmasına neden olmuştur. Bu karar tekstil sanayicilerinin işine gelmektedir. Tekstil sanayicileri ise daha ziyade büyük toprak sahiplerinden büyük tüccarlardan oluşmaktadır. Hükümet, pamuk üreticinin elinden çıktıktan sonra ihracatı serbest bırakarak pamuğu elinde stok eden büyük tüccarın vurgun vurmasını sağlayacaktır.

Kooperatifler tarafından satın alınan pamuk, üreticinin bilgisi dışında tüccara devredilmektedir. Tariş yöneticileri pamuğu kaça alıp kaça sattığını, bu alışverişten kârın zararın ne olduğunu açıklamıyorlar. Tariş'e bağlı kooperatiflerin ortaklarından aldıkları sermayelerle kurulan tesisler kimindir? Ortak payını gösteren hisse senetleri var mıdır? Varsa kimin elindedir?

Biz küçük üreticiler Tariş Genel Müdürünün ve yöneticilerinin seçiminde ağırlığımızı koymalıyız. Genel Müdürün hükümet tarafından atanması ağaların ve tüccarların sömürüsüne hizmet etmektedir.

Pamuk üzerindeki alım satım, ihracat ve işletme hakkı Tariş'e ait olmalıdır. Tekstil sanayileri büyük toprak ağalarının ve tüccarların elindedir. Toprak ağaları küçük üreticinin pamuğunu ucuza kapatarak büyük kazançlar elde etmektedir. Bu yüzden büyük tüccarlar ve toprak ağaları pamuk taban fiyatlarının düşük ilan edilmesi için uğraşıyorlar.

Geçen yıl pamuk taban fiyatları 8 lira olarak tesbit edilmiştir. Pamuk üreticisinin elinden 5-8 lira arasında çıkmıştır. Tüccarın eline geçtikten sonra fiyatlar 12-13 liraya yükselmiştir. Bu fiyatlara vergi iadesini de eklersek üreticinin ne ölçüde sömürüldüğü kolaylıkla anlaşılacaktır.

Türkiye'de üretilen pamuğun %60'ından fazlası ihraç edilmektedir. 1972-73 yılında üretilen 543 bin ton mahlıçın(çekirdeği çıkmış pamuk)330 bin tonu ihraç edilmiştir. Birkaç yıl süreyle bir artış görülmekle birlikte bundan küçük üreticiler değil toprak ağalarıyla büyük ihracatçılar yararlanmışlardır. Böylece 117 pamuk ihracatçısı aile fert başına yılda iki milyon lira kazanırken 250 bin pamuk üreticisi ailenin fertlerinin eline yılda 8000-9000 lira geçmektedir.

Alınteri dökerek yetiştirdiğimiz ürünlerimizin karşılığının ancak örgütlü bir mücadeleyle alınabileceğinin bilincine her geçen gün daha çok varmaktayız. Bütün küçük üreticilerin sendikalaşması zorunludur.

Haklarımızı almak için yasal yollarla mücadelemizi sürdüreceğiz.

SOVYETLER BİRLİĞİ DENİZ KUVVETLERİ KOMUTANI GORÇKOV "DEVLETİN DENİZ GÜCÜ" ADLI KİT

(Yayınladığımız yazı, Yeni Çin Haber Ajansı muhabirinin Sovyetler Birliği Deniz Kuvvetleri Komutanı Gorçkov'un 'Devletin Deniz Gücü' kitabıyla ilgili olarak yazdığı bir tanıtma yazısından çevrilmiştir. Gorçkov'un kitabı, Rus sosyal-emperyalistlerinin dünya hegemonyası emellerini açıkça ortaya koymaktadır. Yine bu kitap, Yeni Çarların Türkiye'ye askerî tehdit yoluyla boyun eğdirme politikalarını gözler önüne sermektedir. Gorçkov'un itirafları bütün yurtseverler için uyarıcı olmalıdır.)

YENİ ÇARLARIN ESKİ ÇARLARDAN ÖĞRENDİĞİ DERS :

Kuvvete Dayanarak Boyun Eğdirme

Sovyet Deniz Kuvvetleri Komutanı S. G. Gorçkov, "Devletin Deniz Gücü" isimli bir kitap yayınladı. Sovyetler Birliği donanmasının gücünü göklere çıkartan bu kitap, Sovyet deniz hegemonyasının çok açık bir itirafıdır. Böylelikle Gorçkov'un kaleminden, Büyük Petro'nun küstahlığı Alfred T. Mahan'ın vahşi utanmazlığı ve İngiliz F. Raleigh'in zalimliğinden kaynaklanan başarılı bir karışım ortaya çıkmaktadır. 200 bin kelimelik kitap sosyal-emperyalist deniz hegemonyasının parlak bir tablosunu çizmektedir.

Yazar, savaş heveslisi Kremlin efendilerinden biri olarak, en küstah bir şekilde silahlanma ve savaş hazırlıklarını onaylamakta ve denizlerde ve bütün dünyada hakimiyeti elde etmenin bir aracı olarak bütün imkanlarla Sovyet deniz gücünün kuvvetlendirilmesini talep etmektedir... Yazar şöyle diyor: "Şimdi iktisadi ve askerî amaçlar için denizlerin bölüşülmesi ve sömürülmesi yeni aşamasına girdik. Sovyetler Birliği Batı'nın deniz egemenliğine ebedi ve sürekli müsaade edebilir mi? Tabii ki hayır! Dünya çapında ve ülkenin menfaatlerine uygun bir deniz gücü kurmak gereklidir. Güçlü bir donanması olmadan, Rusya, büyük devletler safında yer alamaz."

Yeni ve büyük bir Rus imparatorluğunun inşası için Gorçkov, eski Çar Büyük Petrodan bir alıntı yapmaktadır: "Sadece bir ordusu olan bir krallık zararsız bir insandır, fakat bunun yanında bir de donanması varsa, iki elli bir adam haline gelir."

Sovyet donanma kumandanının büyük devletler safına geçmekle yetinmediğini, bunun ötesinde diğer büyük devletlerin de üstesinden gelerek dünyada hüküm sürmek istediğini özellikle belirtmeliyiz. Sovyetler Birliği Batı emperyalizminin yerini nasıl alacak? Ve nasıl dünyayı yöneten yeni bir imparatorluk kuracak? Sovyet sosyal - emperyalizminin son hedefi nedir? Kitap bu konularda da açık bir cevap vermektedir. Bu cevapların ana noktalarına bir göz atalım:

BATI ÜLKELERİNE SALDIRI HAZIRLIĞININ İTİRAFI

Birinci olarak: Sovyet donanmasının planı Birleşik Amerikayı bir dünya savaşında yenmektir. "Öncelikle" diye yazıyor Gorçkov, "Pentagona, Amerikayı eskiden saldırıdan koruyan okyanusların artık koruyucu rolünü kaybettiğini öğretmek gerekir". Gorçkov, bir savaş patladığında ABD'nin her gün ve hatta her saat cezalandırılma durumuyla karşı karşıya kalacağını iddia etmektedir. Gorçkov, "Bu yolun Sovyetler'in izlediği yol olduğunu ve silahlı kuvvetlerin de bu yoldan ilerlediğini" vurgulamaktadır. Bundan sonra Gorçkov, Sovyet donanmasının Sovyet sahillerini savunmaktan, bugünkü duruma nasıl geldiğini anlatmaktadır:

"1950'lerin ortasında ülkemiz büyük ölçüde açık denizler için güçlü ve nükleer füzelerle donatılmış bir donanma inşasına başlamıştır."

Dikkati hemen çeken şudur: Gorçkov'un bahsettiği zaman tam da Kruşçev'in iktidarı ele geçirdiği ve ülkede kapitalizmi geri getirmeye koyulduğu zamandır. Okyanuslarda saldırı operasyonlarının desteklenmesi için Gorçkov özellikle denizaltıların, uçak gemilerinin ve deniz çıkarma silahlı kuvvetlerinin geliştirilmesi üzerinde durmaktadır. Bir donanma muharebesinde kazanmanın şartları olarak Gorçkov özellikle, "düşmanın deniz ikmalinin kesilmesi, düşman limanlarının abluka altına alınması, üsler kurulması, adaların ve bazı tenha bölgelerin fethedilmesi", ve hatta "sahillere engellenmeden sürpriz saldırıların yapılması" üzerinde önemle durmaktadır.

Gorçkov şüphesiz fevkalade bir öğretmendir. O, sürekli olarak "yumuşama" rüyası gören Amerika ve Batılı ülkelerdekilere, Sovyetler Birliği'nin gerçekten kendilerine denizden saldırma ve bunun sonucunda bölgelerini işgal etme niyetinde olduğu hakkında ders vermektedir!

KÜÇÜK ÜLKELERİ İŞGAL PLANININ İTİRAFI

İkinci olarak: Sovyet donanması aynı zamanda küçük ülkelere karşı sınırlı savaşlar açma hazırlıkları yapmaktadır. Emperyalist ülkelerin İkinci Dünya Savaşından sonra küçük ülkelere kar "bölgesel savaşların"ın tecrübelerinin ciddi bir şekilde İncelenmesi ve özetlemmes kilde incelenmesi ve özetlenmesinden sonra, Gorçkov kitabının son kısmında şöyle yazmaktadır:

"Bölgesel savaşların bu tecrübesi, bu savaşlarda donanmanın büyük bir rol oynadığını göstermektedir." "Bölgesel bir savaş şartlarında donanma operasyonlarında esas olarak gemiler, karaya asker çıkarma görevini yerine getirirler. Bölgesel savaşlardaki şimdiye kadarki tecrübeler, belli ölçülerde tek taraflı olarak belirlenmişlerdir. 'Yani, "büyük" filolara sahip büyük milletler küçük milletlerin sahillerine saldırabilirler, buna karşılık böyle araçlara sahip olmayan küçük milletler karşı saldırıda bulunamazlar. Bundan dolayı Gorçkov, "sınırlı askeri çatışmalar ortaya çıktığında, sahil ülkeleri üzerinde doğrudan baskı yapmak ve askeri gücün gösterilmesinden bir deniz birliğinin indirilmesine kadar uzanan askeri tehditlere başvurmak için," donanmanın "seferberliği ve esnekliği" kullanılması gerektiğini açıklamaktadır.

Sovyet donanması, Gorçkov'un anlattığı amaçlara hizmet etmektedir. Güney Doğu Asya yarımadasındaki 1971 yılında olan buhran sırasında Sovyet savaş gemileri Bengal Körfezine kadar girmişti. Orta Doğudaki 1973 Ekim savaşı sırasında Akdeniz'de 90 savaş gemisi yığıldı. Angola'nın iç işlerine karışması dolayısıyla Sovyet füze kruvazörü atomik silahlarıyla donatılmış bir durumda Afrika'nın güney sahillerinde devriye geziyor ve Sovyet gemileri büyük ölçüde silah ve paralı askeri Angola'ya taşıyorlardı. Dünyanın birçok küçük ve orta ülkesi bölgelerinde Angola'nın bir başka benzerinin olmasından korkmaktadırlar. Bu ülkeler, bölgelerinin barış bölgesine veya atomdan arınmış bölgeler haline dönüştürülmesini talep etmektedirler. Böylelikle Sovyet hegemonyasına karşı çıkmaktadırlar.

KUVVET POLİTİKASININ İTİRAFI

Üçüncü olarak: "Kuvvet politikası" ve "hücum botu diplomasisi".

Gorçkov, "donanmanın savaş zamanlarında silahlı mücadelenin siyasi amaçlarına ulaşmak için güçlü bir araç olduğunu" ve "barış zamanlarında devletin siyasi kuvvet aracı olarak önemli bir rol oynadığını" belirtmektedir. Gorçkov, birinci olarak, "ülkenin iktisadi ve askeri gücünü dış ülkelerde göstermek" ve ikinci olarak, "devletin dıştaki menfaatlerini en iyi bir şekilde koruyabilmek" için "donanmanın önemini" vurgulamaktadır. Buradan açıkça görülmektedir ki, donanmaya yükle

SOVYETLERİN AÇIK DENİZ STRATEJİSİ

Milliyet Gazetesinin 4 Kasım 1976 tarihli sayısında, General Muzaffer Özsoy'un "Sovyetlerin Açık Deniz Stratejisi" başlıklı bir incelemesi yayınlandı. Sovyetler Birliği'nin dünya hegemonyası peşinde koşan bir emperyalist devlet olduğunu ve savaş hazırlıklarını ortaya koyan bu incelemenin bazı bölümlerini yayınlıyoruz.

ÜNLÜ Amerikan Amirali Alfred Thayer Mahan, 1890'da yayınladığı "Deniz kuvvetlerinin tarihe etkisi 1660/1783" adlı yapıtında, dünya egemenliğinin ancak denizler üzerinde gerçekleştirilebileceği tezini savunmuştur.

Mahan bu yapıtında, deniz kuvvetlerinin zafer devri olan, 17. 18 ve 19'ncu yüzyıllar tarihini incelemiştir. Araştırmaları sonunda dünya tarihi, Mahan'ın gözü önünde, "denizleri kontrol için yapılan devamlı bir mücadele" biçiminde belirlenmiştir.

Bu büyük deniz tarihçisinin görüşleri, bugün de stratejik esas olarak değerini hâlâ korumaktadır. Mahan'ın görüşlerinin değeri, denizin sağladığı hareket serbestîsinin oynayacağı rolü belirtmiş olmasındandır. Mahan'ın görüşleri, çağdaş "çevre stratejisi"ne esas teşkil etmektedir.

Sovyetler Birliği Deniz Kuvvetleri Komutanı Amiral Gorşkov da 1972 - 1973 yıllarında deniz kuvvetleri yayın organı Morskoy Sbornik'de yayınlanan tarihsel incelemelerinde, modern deniz kuvvetlerinin bir devlet için savaşta ve barışta oynadığı çeşitli önemli roller ve bunların sağlayacağı büyük yarar ve çıkarları ortaya koymakta, tıpkı Mahan gibi bazı kesin sonuçlara gitmektedir. Bunların başında, büyük devlet olabilmenin temel koşulunun büyük deniz gücüne sahip olmaya bağlanması gelmektedir. Amiral, Sovyet tarihsel gelişimi içinde, deniz kuvvetlerini ihmal etmekle büyük devlet olma durumlarını uzun süre koruyamadıklarına dikkati çekmektedir.

Sovyet deniz filolarının faaliyeti son on yılda artan bir hızla büyümüştür. 1967'den itibaren Akdeniz'deki Sovyet savaş filolarının artışı olağanüstü olmuş, Hint okyanusunda Sovyetler ilk defa 1968'de görülmüş, bunu küçük gruplar halindeki su üstü gemilerinin 1969'da Karaipler ve 1970'de de Gine'de dolaşması izlemiştir.

Deniz stratejisi bakımından Sovyet açık deniz yayılması kilit bölgeleri tutma ve gerektiğinde daha geniş bölgelere süratle yayılma gibi bir esasa dayanmaktadır. Deniz egemenliğini içeren bu stratejide, kuzey atlantik bölgesi, "Taarruzî yayılma"nın odak noktasını oluşturmaktadır. Çünkü Batı Avrupa ile kıt'a Amerikası arasındaki "bağlantı" bu deniz üzerinden yapılmaktadır. Bu nedenle, kuzeyde Sovyet deniz imkân ve yetenekleri çok büyük tutulmuş ve savaş gücünün yarısından fazlası Baltık denizinde ve Kola yarımadasında üslendirilmiştir.

Sovyet deniz kuvvetleri, Avrupa yarımadası çevresinde böylece bir deniz savunması sağlarken, Sovyet kara kuvvetleri büyük tank kütleleri halinde Atlas okyanusuna ulaşmaya çalışacaktır. Sovyet deniz kuvvetlerinin bu savunması, hiç kuşkusuz, Batı Avrupa kıyısında birkaç yüz millik bir sınırlama çerçevesinde, Amerikan deniz ulaştırmasına engel olma esasına dayanacaktır. Burada deniz kuvvetlerinin, görev sınırını, Avrupa cephesinde kazanılacak bir Sovyet zaferinden sonra, ABD'lerini "barış için zorlama" biçiminden bir çıkmaza girme durumunu izleyen ya da Avrupa kıtasına fiilî bir yenilgi tehdidinden sonra sadece "şerefli bir barış" biçimine kadar geniş bir alanı kapsaması oluşturacaktır.

...NDA YENİ ÇARLARIN PLANLARINI İTİRAF ETTİ

Sovyet Deniz Kuvvetleri Komutanı Gorçkov, 'Hücumbotu diplomasisi' ve kuvvet politikasının ne kadar değerli olduğunu okuyucuya anlatmak için aşağıdaki olayları zikrediyor:

"1783 yılında Çar Hükümeki Karadenizdeki donanmasının üstünlüğünden faydalanarak Kırım'ı savaşmadan ilhak etti. Ve 1830 yılında ise bir savaşa başvurmak zorunda kalmadan Türkiye'yi tamamen kendi amaçlarına hizmet eden bir 'savunma ittifakına' katılmak zorunda bıraktı. ...

"Bu, barış şartları altında Rus Çarlarının uzun zaman uğraştıkları Karadenizden Akdenize serbest geçiş elde etme hedeflerine nasıl ulaştıklarını göstermektedir."

nen bütün bu görevler denizaşırıdır ve tam anlamiyla emperyalist bir dille anlatılmaktadır.

Gorçkov hiç bir şey saklamadan "Sovyet donanmasının dış politikanın amaçları için kullanılacağını" ve "barış zamanında diplomasinin esas dayanağı" olduğunu, ve "savaş donanmasının gösterisinin birçok durumda, silahlı kuvvetler kullanmaya gerek olmadan sadece baskı yaparak ve sadece askeri eylemler le tehdit ederek siyasi amaçlara ulaşma imkanını yarattığını" söylemektedir. Gorçkov ayrıca şunları söylüyor:

"Çok sayıda tarihi olaylar göstermiştir ki, hem feodalizm döneminde, hem de kapitalizm döneminde, diplomatik zorluklar sık sık görüşmeye oturan tarafların askeri güçleri temelinde çözümlenmişlerdir. Ve askeri bakımdan güçlü olan taraf, askeri gücü eksik olan taraf karşısında, kendisine çıkar sağlayacak bir siyaset izleyebilir."

Gorçkov, "hücum botu diplomasisi" ve kuvvet politikasının ne kadar değerli olduğunu okuyucuya anlatmak için de aşağıdaki olayları zikrediyor: "1783 yılında Çar hükümeti Karadeniz'deki donanmasının üstünlüğünden faydalanarak Kırım'ı savaşmadan ilhak etti. Ve 1830 yılında ise bir savaşa başvurmak zorunda kalmadan Türkiye'yi tamamen kendi amaçlarına hizmet eden bir "savunma ittifakına" katılmak zorunda bıraktı."

Gorçkov kendinden gayet memnun bir şekilde şunları yazmaktadır: "Bu, barış şartları altında Rus çarlarının uzun zaman uğraştıkları Karadeniz'den Akdeniz'e serbest geçiş elde etme hedeflerine nasıl ulaştıklarını göstermektedir."

DENİZLER HAKİMİ OLMA AMACI

Dördüncü olarak: Gorçkov, denizlerde hegemonya kurmanın ilk şartı olarak "denizlerde hakimiyeti ele geçirmek" olduğunu söylüyor. Gorçkov gerçekten de, tayin edici silahın denizlerdeki olduğu şeklindeki doktrinin kurucusu T. Mahan' ın değerli ve sadık bir öğrencisidir. Gorçkov çığlık çığlığa, "denizlerde hakimiyeti ele geçirmek için donanma yönetimi sanatı en acil ve gerek li meseledir" diyor ve "barış zamanlarında denizlerde üstünlük sağlamak için bir dizi tedbir alınmasını" söylüyor. Gorçkov aynı zamanda eski çarların mirasına seve seve sahip çıkmaktadır. Hiç yüzü kızarmadan Büyük Petro'ya "Denizlerde üstünlük düşüncesinin anlamını inandırıcı bir şekilde kavramasından ve bu düşünceleri pratiğe uygulama yeteneğini gösteren eylemlerinden dolayı" övgüler düzmektedir. Açıkça şunları söylüyor Gorçkov: "Sovyet donanması, denizlerde hakimiyet mücadelesini yalnız başına bir amaç edinmemiştir. Aksine bu mücadeleyi dünyada hüküm sürmenin bir şartı" "kimsenin olmayan sularda ihtiyacımız olan düzeni kurmanın bir şartı olarak görmüştür." Çok açıktır ki, Gorçkov'un kurmak istediği ve güvence altına alma istediği denizlerdeki düzen, dünya denizlerinin Sovyet tekeli altına alınması demektir. Gorçkov, bu arada az gelişmiş ülkeleri de eleştirmektedir: "denizlerde kıyıları olan ve kendi iktisadi gelişmeleri için yeni kaynaklar ve araçlar arayan az gelişmiş ülkeler de, diğer devletlerin menfaatlerini dikkate almadan (yani süper devletlerin) kendiliklerinden karasuları alanlarını genişletmeye gidiyorlar." Gorçkov bu ülkelerden "karasularına ilaveten genişletilmiş bir iktisadi bölge kurmalarından"dolayı şikayet etmektedir. Gorçkov, işte bu noktada, Sovyetlerin yüzüne taktığı "az gelişmiş ülkelerin tam müttefiki" olduğu şeklindeki maskeyi yırtıp atmakta ve gerçek yüzünü meydana çıkarmaktadır. Bu gerçek yüz, üçüncü dünya ülkelerine,küçük ve orta ülkelere düşman olan denizlerde efendilik taslayan bir yüzdür.

Şunu da belirtelim ki, Gorçkov, F. Raleigh'in ünlü lafını kalbinde taşımaktadır. F. Raleigh şöyle diyor: "Denizlere hükmeden, dünya ticaretine hükmeder; dünya ticaretine hükmeden de dünya üzerindeki zenginliklere ve böylece dünyanın kendisine hükmeder". Gorçkov da şöyle diyor:"zenginlikleri bitmez-tükenmez olan Okyanusların sömürülmesine en büyük dikkati gösteriyoruz. İktisadi kalkınmamız ne kadar yükselirse, okyanusların bitmez tükenmez enerji, hammadde ve beslenme maddeleri kaynağı ve diğer ülkelerle askeri, teknolojik, siyasi, iktisadi bağlarımızı geliştiren bir bölge olarak önemi o ölçüde artar."

Gorçkov'un kitabının çok rezil bir niteliği de hiç saklamaya gerek duymadan sosyal-emperyalizmin hırslarını şaşırtıcı bir açıklıkla gün ışığına çıkartması, dünya hakimiyeti için savaşmaya, üçüncü dünya ve orta büyüklükteki ülkelerle mücadeleye hazır olmasıdır. Sovyet sosyal emperyalizmini özü itibariyle tanımak isteyenler için Gorçkov'un kitabını okumak çok faydalıdır ve bu açıdan bu kitabı okumaya değer.

YORUMSUZ

ALMAN GAZETESİ:

"TÜRK-SOVYET ANLAŞMASI SALDIRMAZLIK PAKTI NİTELİĞİNDE OLACAK

● Alman gazetesi Frankfurter Allgemeine Zeitung'un bir yorumunda, Ankara hükümetinin Sovyetlerle imzalayacağı anlaşmanın bir saldırmazlık paktı niteliğinde olacağını yazdı. (Günaydın, 9 Kasım 1976)

DANİMARKA GAZETESİ MUHABİRİ:

"SOVYETLER SALDIRGAN BİR POLİTİKA İZLİYOR"

● Türk Atlantik Derneği'nin düzenlediği "Batı Dünyasında Türkiye" konulu uluslararası seminerde konuşan Danimarka'nın en yüksek tirajlı gazetesi Tident'in dış politika yazarı Terkelsen "NATO ülkeleri içinde sadece Danimarka ve Türkiye'nin Sovyetlerle ortak deniz ve kara sınırları olduğunu" söylemiş ve "Sovyetlerin yumuşama politikasından söz etmesine rağmen saldırgan bir tutum içinde olduğunu" belirtmiştir. (Tercüman, 6 Kasım 1976)

İNGİLİZ GAZETESİ THE GUARDİAN:

TÜRK-SOVYET İLİŞKİLERİ SİYASİ BELGE İMZALANMASI DÜZEYİNDE

● İngiliz gazetesi The Guardian'da yer alan bir yorumda, "Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki ilişkilerin gittikçe gelişmekte olduğu, iki ülke arasında siyasi belgeler imzalanması için görüşmeler yapıldığı" söylenmektedir. (Vatan, 8 Kasım 1976)

İNGİLİZ GAZETESİ THE TİMES:

"TÜRK HÜKÜMETİ ALDIĞI KREDİLER KARŞILIĞINDA RUS GEMİLERİNİ BOĞAZLARDAN GEÇİRDİ

● İngiliz gazetesi The Times "Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki ilişkilerin mükemmel yürüdüğünü" yazmıştır. Gazete Türkiye'nin aldığı krediler karşılığında Sovyet gemilerini boğazlardan geçirdiğini belirtmiştir. (Günaydın, 27 Ekim 1976)

SOVYET TARİH KİTABI:

"TÜRKİYE SOVYETLER BİRLİĞİYLE YAKIN İLİŞKİ KURABİLİR

● Sovyetler Birliği'nde geçenlerde yayınlanan "İkinci Dünya Savaşı Sonrasında Türkiye Politikası" adlı kitapta, "Türkiye'nin 'sosyalist' ülkeler ve özellikle de Sovyetler Birliği'yle derin ve daha sıkı ilişkiler kurabileceği" belirtilmektedir. (Politika, 29 Ekim 1976)

FRANSIZ GAZETESİ:

"TÜRK-SOVYET ANLAŞMASI AMERİKA'YA İHTARDIR"

● Fransız Le Figaro gazetesi, "imzalanacak olan Türk-Sovyet Dostluk Anlaşmasının Doğu Akdeniz' in can damarında bulunan bir NATO ülkesinin Varşova paktının en büyük gücüne yaklaşması anlamında ABD'nin yeni başkanı Jimmy Carter'a ciddi bir ihtardır" demektedir. (Tercüman, 9 Kasım 1976)

FRANSIZ LE MONDE GAZETESİ YAZARI:

"SOVYETLERE YAKIN OLAN TÜRKİYE TEHLİKELİ BÖLGEDE"

● Tercüman'ın yaptığı derlemede görüşleri alınan Fransız Le Monde gazetesi yazarı Tatu, "Türkiye'nin Sovyetler Birliği'ne yakın olması dolayısıyla tehlikeli bölgede bulunduğunu" belirtti. (Tercüman, 9 Kasım 1976)

AMERİKAN HABER AJANSI MUHABİRİ:

"TÜRK-AMERİKAN İLİŞKİLERİ ESKİ DURUMUNA DÖNEMEZ

● UPI (Amerikan Haber Ajansı) Avrupa muhabiri Barry James Türk-Amerikan ilişkileri konusunda yazdığı araştırmada, "iki ülke arasındaki ilişkilerin Amerikan silah ambargosu nedeniyle zayıfladığını ve ambargo kalksa bile bir daha eski yakınlığa dönülemeyeceğini" belirtti. (Günaydın, 9 Kasım 1976)

İki Süper Devlete, Revizyonizme ve Faşizme Karşı Bütün Gençliği

Okulların açılmasıyla birlikte orta ve yüksek öğrenim gençliğine yönelen saldırıların yoğunlaştığını görüyoruz. Devlet kuvvetlerinin desteğindeki bu faşist saldırıların yanında gençliğimizi ikinci bir tehlike daha tehdit etmektedir. Bu tehlike, sosyal-emperyalistlerin yurdumuz üzerindeki ekonomik ve siyasi etkinliğinin artmasına paralel olarak faaliyetini hızlandıran revizyonizmden geliyor. Bugün faşistler gençlik içinde Ülkü-Ocakları'nda örgütlenirken, revizyonistler İlerici Gençler Derneği (İGD) adı altında kuvvet toplamaya çalışmaktadırlar.

Revizyonistler olsun, faşistler olsun gençlik içinde bir avuçturlar. Onlar, bütün güçlerini emperyalistlerden ve hakim sınıflardan almaktadır - lar. Yurtseverler ve devrimciler ise gençliğin hemen hemen bütününü oluşturmaktadırlar. Ancak gençlik kitleleri hâlâ birleştirilememiş, tek bir örgüt çatısı altında toplanamamış ve Marksist bir önderliğe kavuşturulamamıştır. Bu durum gençliği, revizyonistler ve faşistler karşısında güçsüz düşürmektedir. Gençlik mücadelesinin önündeki temel sorun bu duruma son vermektir.

GENÇLİK HANGİ TEMELDE BİRLEŞTİRİLEBİLİR?

Son onbeş yılın ve yakın geçmişin tecrübesi gençlik kitlelerinin hangi temel üzerinde birleştirilebileceğini apaçık göstermektedir. 1960'larda bir avuç oportünist ve faşistler dışında bütün gençlik Amerikan emperyalizmine karşı mücadele temelinde birleşti. Çünkü o zaman temel sorun Amerikan emperyalizmine karşı mücadele idi. Bütün siyasi akımlar, Amerikan emperyalizmine karşı tutumlarıyla ayırdediliyordu. TİP oportünizminin başlıca suçu da Amerikan emperyalizmine karşı mücadelenin önüne dikilmesiydi.

Bugün durum değişmiştir. Çünkü Türkiye'nin ve dünyanın gerçekleri değişmiştir. Bütün dünya çapında Amerikan emperyalizmiyle şiddetli bir hegemonya mücadelesine girişen sosyal-emperyalizm bağımsızlığımıza göz diken en tehlikeli emperyalist haline gelmiştir. Artık tek başına Amerikan emperyalizmine karşı olmak ayırdedici olmaktan çıkmıştır. Toplumumuzdaki siyasi saflaşmayı tayin eden başlıca ölçü, iki süper devlete karşı tutumdur.

Gençliğimizin devrimci bir geleneği vardır. Bu devrimci gelenek Abdülhamit istibdadına, Kurtuluş Savaşında emperyalizme Saraçoğlu ve Menderes-Bayar faşist diktatörlüklerine karşı mücadele içinde doğmuş ve gelişmiştir. Yakın geçmişte ise bütün gençlik Amerikan emperyalizmine karşı mücadelenin ön saflarında yer almıştır. Halkımızın gözbebeği gençliğimizi iki süper devlete ve özellikle sosyal-emperyalistlere karşı mücadele için birleşmekten kimse alıkoyamayacaktır. Son iki senenin gelişmeleri bunu doğrulamaktadır. İki sene önce az sayıda proleter devrimci gencin cesaretle öne sürdüğü sloganlar şimdi geniş yığınları harekete geçirmektedir. Artık sosyal-emperyalizme karşı tutum, her tartışmanın vazgeçilmez gündem maddesi olmuştur. Sosyal - emperyalizme karşı mücadele meselesine kayıtsız kalınabileceğini sanan ortayolcu akımlar bu kısa süre içinde birkaç defa bölünmeye uğramışlardır. Bütün bu gelişmelerin ortaya koyduğu gerçek şudur: Bugün geniş gençlik yığınlarını birleştirebilecek biricik temel iki süper devlete ve özellikle sosyal-emperyalistlere karşı kararlı mücadeledir.

Öte yandan bütün gençliği birleştiren ikinci temel talep ise öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğidir. Bütün gençlik, kitlelere saldıran, cinayetler işleyen, öğrenim kurumlarında faşist zorbalık yoluyla gençliğe boyun eğdirmeyi amaçlayan boz-kurtçu komandolara karşı kararlı mücadele istiyor.

ORTAYOLCULUK GENÇLİĞİN BİRLİĞİNİ BALTALIYOR

Bugün gençliğin devrimci birliğini geciktiren başlıca engel orta yolcu grupların tutumudur. Şimdi Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun (DGDF) kurmuş olanlar izledikleri siyasi çizgi ve mücadele tarzı ile revizyonistlerin ve faşistlerin güç toplamasına yol açmaktadırlar. Bu grup, geniş gençlik kitlelerinin ve halkımızın en temel taleplerini karşısında kayıtsız kalmakta ve revizyonizmle devrimcilik arasında bir orta yol aramaktadır. Pratikte ise sürekli olarak revizyonistlerle uzlaşmaktadır. DİSK'in başına çöreklenmiş bulu -

"KURTULUŞ" ve "DEVRİMCİ GENÇLİK" DERGİSİ TARAFTARI TEMSİLCİLERİN DTCF'de FAŞİST KOMANDOLARLA UZLAŞMASI ÜZERİNE

KİTLELERE GÜVENMEMEK FAŞİZME TESLİM OLMAYA GÖTÜRÜR

Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi'nde (DTCF) faşistlerin temsilcisi üç kişi ile devrimcilerin temsilcisi üç kişi 28 Ekim 1976 tarihinde Dekanın isteği üzerine toplandılar. Toplantıda devrimcileri, "Devrimci Gençlik" ve "Kurtuluş" dergilerinin görüşlerini savunan arkadaşlar temsil etti. Bu toplantıda karşılıklı olarak 7 maddeden oluşan bir anlaşma imzalandı. Bu anlaşmanın maddelerini ilişikte aynen sunuyoruz.

Bu anlaşmayla ilgili tartışmalar iki gün sürdü. Anlaşmayı imzalayan gruplar yaptıklarını savunmaya çalıştılar. "Devrimci Gençlik" grubunun temsilcisi, anlaşmanın özünde doğru olduğunu öne sürdü. Faşistlerle birlikte imza atmanın yanlış olduğunu ancak bunun öze ilişkin bir mesele olmayıp biçimsel olduğunu belirtti. "Devrimci Gençlik" grubunun temsilcisi özetle şunları belirtti: Anlaşmayı faşistlere verilen bir taviz olarak görmüyoruz. Dekanlığa iyi niyetimizin örneğidir. Bizim faşistlerden taviz aldığımız söylenebilir. Bu anlaşma okula gitme meselemizi kolaylaştırmıştır. Böylelikle kitlelerle bağ kurma olanağı elde etmiş olacağız. Dekan, bir süre olay çıkmazsa okuldan polisi göndereceğini söyledi. Bu sevindirici bir durumdur. 2. Maddeye gelince, biz dekana 141'inci ve 142'inci maddeleri ihlal etmeyeceğimizi belirtmeliydik. Zaten bu maddeler okulun disiplin yönetmeliğinde var. Okulumuzda faşistler geriliyorlar. Onun için böyle bir yola başvuruyorlar. Şimdi arkadaşlar, bizim okulları terketmesiyaseti izlediğimizi söyleyebilirler mi?

"Kurtuluş" dergisi taraftarı arkadaş ise, hiç uzlaşma olmaz diye bir mantıkları olmadığını belirtti. Ve Mao ve Lenin'den örnekler vererek yaptıkları anlaşmayı savunmaya çalıştı.

Biz, anlaşma metninin tamamen faşistlere verilen tavizler olduğunu belirttik. Eleştirilerimiz özetle şöyle oldu:

1. Biz okula birliğimiz ve mücadelemiz sayesinde gidebildik. Gücümüzü birliğimizden aldık. Faşistleri gerileten budur. Şimdi ise onlar, bu birliği bozmak ve okula topluca gidip gelmemizi önleyerek bizi dağıtmak için anlaşmaya yanaşır gibi yapıyorlar. Bu tamamen faşistlere hizmet eden bir anlaşmadır.

2. Biz can güvenliği, öğrenim özgürlüğü, demokratik ve özerk üniversite için mücadele ediyoruz. Bu mücadelemiz, iki süper devlete ve faşizme karşı mücadelenin bir parçasıdır. Biz bu mücadele sırasında gerici kanun ve yönetmeliklere karşı çıkmalıyız. Arkadaşlar ise, mevcut düzeni savunmak için anlaşma imzalıyorlar. 141 ve 142 inci maddelere uyacakları konusunda söz vermediklerine hayıflanıyorlar. Bu maddelerin faşist Musolini İtalya'sından alındığını bilmeyen var mı? Bugün Türkiye'de bu maddelerin kaldırılması, fikir ve örgütlenme özgürlüğünün sağlanması için bir mücadele yürütülmektedir. Arkadaşlar kamuoyuna malolmuş bulunan bu demokratik taleplerin aleyhinde hareket etmişlerdir.

3. Toplantıya katılan arkadaşlar, toplantının olacağını bildikleri halde kitleye danışmadılar. Onlarla gelmek isteyen arkadaşları götürmek istemediler.

4. Olay çıkarılmayacağı konusunda verilen sözler bizi faşistlerin saldırganlığına ortakmışız gibi göstermektedir. Yıllardır devrimcilere ve kitlelere saldıran, cinayetler işleyen ve yüzlerce arkadaşımızı yaralayan faşistlerdir. Geçen yıl okulumuzu işgal edip üzerimize kurşun yağdıranlar onlardır. Biz saldırgan değiliz ki, saldırmayacağımız konusunda söz verelim. Bu, faşist saldırganlığı örtbas eden bir anlaşmadır.

Arkadaşların eleştiriler karşısında, "anlaşma bizi bağlamaz, pratiğe bakmak gerekir" demeleri teslimiyetlerini örtbas edemez. Bu, anlaşmadan duyulan ezikliğin doğurduğu bir keskinliktir ve bu tutum da devrimcilerin itibarını sarsar. Arkadaşlar dekana gösterilen iyiniyetten sözediyorlar. Faşist saldırganlığı örtbas ederek ve düzene teslim olarak iyi niyet gösterilemez. Biz bugüne kadar hangi hakkı elde ettikse kitlelerle omuz omuza mücadele sonunda elde ettik. Bütün mücadelelerimizin en büyük dersi budur. Faşistlere söz vererek ve uslu duracağımıza yemin ederek hiç bir hak elde edemeyeceğimiz halka hizmet edemeyeceğimiz açıktır. Mücadele etmezsek ne faşist saldırılar durur, ne okula gidip gelmemiz mümkün olur, ne de gerici kanun ve yönetmelikler ortadan kalkar. Ne de bu tutumla devrimci adına layık olabiliriz.

Faşistlere teslim olmayı Lenin'e ve Mao Zedung'a dayandırmaya kalkışmak tamamen saçmadır. Lenin'in belirttiği gibi "uzlaşma vardır, uzlaşma vardır." Mücadele içinde Lenin ve Mao Zedung'a taban tabana zıt bir çizgi izleyenlerin faşistlere teslim olurken onlarda kendilerini destekleyen bir şeyler aramaları boşunadır.

Başta söz konusu anlaşmaya karşı çıkan "Halkın Kurtuluşu" gazetesi taraftarı arkadaşlar ise daha sonra anlaşmanın bozulmasının iyi olmayacağını, okula toplu değil, gruplar halinde gitmeyi savunmaya başladılar. Anlaşmayı yapanların görüşlerini değiştirmelerini beklerken, bu arkadaşların geri dönüş yapmaları teslimiyeti destekleyen bir tutumdur. Onlar, sorunun özünü kavrayamamak-

Birleştirelim

nan Rus beşinci kolu tarafından kurulan fedai derneği İGD, onların bu uzlaşıcı tutumu sayesinde gençlik içinde boy gösterebilmekte ve tamamen tecrit olmaktan kurtulmaktadır. DGDF'nin başındaki grup kitle eylemlerinde ve toplantılarda Rusya'nın protesto edilmesini önlemeye çalışmakta ve hatta bu amaçla zor kullanmaya bile kalkışmaktadır. DGDF yönetimindeki grup sosyal-faşizmin karakterini de kavramıyor. Aslında onların uzlaşmaları sayesinde güçlenmeye çalışan revizyonistlerin ilk fırsatta neler yapmak istediklerini gösteren pek çok örnek vardır. Bunun son bir örneğini DGDF'ye bağlı AYÖD'ü, Ankara'da çeşitli kuruluşlar arasında yapılan güçbirliğinden atıp, yerine İGD'yi almak suretiyle vermişlerdir.

Ortayolcu grupların kitlelerden kopuk eylem çizgileri gençliğin revizyonizme ve faşizme karşı mücadelesine büyük zarar veriyor. Faşist terörü altedebilecek biricik gücün gençlik kitleleri olduğunu göremeyenler ya küçük gruplara dayanmakta, ya da tamamen pasifizme sürüklenmektedirler. Onların bu tutumları kitlelerin sürü olarak gören eski maceracı çizginin bir devamıdır. Bu gruplar Gazi Eğitim gibi bir çok okulda gençleri sürükledikleri süresiz boykotlarla faşistlerin bu okulları ele geçirmelerine yol açmışlardır. Kitlelere güvenmemek bazı durumlarda ise faşistlere boyun eğmeyle sonuçlanmıştır. Bunun bir örneği Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi'nde yakın zamanda yaşanmıştır. Bu maceracı çizginin kitlelerde yarattığı dağınıklık ve başıboşluk, revizyonistlerin ve faşistlerin öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğinin şampiyonu kisvesi ile ortaya çıkabilmelerini asağlamaktadır.

Ortayolcuların gençliği bölen diğer bir tutumu ise grupçuluktur. Nitekim İstanbul'da bunlar yapılan tek kitle örgütü seçimlerini kazanamayınca gençliğin birliğini, grup menfaatlerine feda ederek İYÖD'ü kurmuşlardır. Daha sonra ise hakimiyetleri altında bulunan bir kaç derneği birleştirerek federasyon kurduklarını öne sürmüşlerdir. Bu, geniş gençlik kitlelerinin taleplerini hiçe sayan bölücü bir tutumun resmileştirilmesinden başka bir şey değildir. İstanbul'da yürütülen tek kitle örgütü çalışmaları İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği'ni (İYDGD) ortaya çıkarmıştır. İstanbul'da gençliğin meşru tek kitle örgütü şüphesiz budur. Ancak bugün bu örgüt içinde bulunan Halkın Kurtuluşu Grubu İYÖD'e karşı birlik siyaseti yerine aynen onun rekabetci ve grupcu tutumunu izlemektedir. Şüphesiz bu da gençliğin birliğine zararlı ve bölücü bir tutumdur.

GENÇLİĞİ BİRLEŞTİRMENİN YOLU

Bütün gençliği iki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı sımsıkı birleştirmek ve tek bir örgüt çatısı altında toplamak en çok proleter devrimci gençlerin sorumluluğu altındadır. Bu ise, birinci olarak, geniş gençlik kitleleri içinde revizyonizme karşı etkin bir mücadele yürütmek suretiyle yapılabilir. Revizyonizmle mücadeleyi dernek odalarında "yüksek düzeyde" yürütülen tartışmalardan ibaret sanan anlayış hatalıdır. Kazanılması gereken sadece şu veya bu gruptan tek tek arkadaşlar değil esas olarak bütün bir gençlik kitlesidir. Bu arkadaşları da kazanmanın yolu revizyonizme ve uzlaşmacılığa karşı mücadeleyi tabanda yürütmektir.

İkinci olarak, gençlik ancak onun her türlü mücadelesine önderlik edilerek doğru bir temel üzerinde birleştirilebilir ve seferber edilebilir. Tecrübe göstermiştir ki, kitlelere önderlik etmek ve harekete geçmek için revizyonizmle şu veya bu ölçüde uzlaşan diğer grupları beklemek hatalıdır. Bizzat bu grupları da harekete geçirmenin yolu kitlelerin mücadelesine önderlik etmek için bütün gücümüzü seferber etmektir. Devrimci Gençlik Birlikleri (DGB)'nin aktif mücadelesiyle şimdiki durumun karşılaştırılması bize değerli dersler sunmaktadır.

Proleter devrimci gençler, gençliğin can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için verdiği mücadelenin en önünde olmalıdırlar. Onlar, öğrencilerin örgütlenme, okullardan polis karakollarının kaldırılması, öğrencilerin yönetime katılması, ders ve sınav yönetmeliklerinin değiştirilmesi, burs ve yurt imkanlarının arttırılması gibi bütün acil talepleri için yürütülen mücadeleye önderlik etmeli, bunları yürekten savunmalıdırlar. Bu acil talepleri revizyonistlerin ve faşistlerin gençliği aldatması için kullanmaları ancak böyle önlenebilir. Ortayolcu akımların yarattıkları dağınıklığın önüne ancak böyle geçilebilir.

Üçüncü olarak, gençlik ancak her türlü grupçuluğa karşı mücadele edilerek doğru bir temel üzerinde birleştirilebilir. Gençlik kitlelerinin birliği tekke menfaatlerini birliğin üzerinde tutan grup liderlerinin ikna edilmesiyle değil, grup ve örgüt ayrımı yapılmaksızın doğru fikirlerin bütün gençlik kitlesi içinde yayılmasıyla sağlanabilir.

Geniş gençlik kitlelerini iki süper devlete, revizyonizme ve faşizme karşı mücadele temelinde okul okul, bölüm bölüm sımsıkı birleştirebilecek kitle örgütü ancak işte böyle yaratılabilir.

PROLETER DEVRİMCİ GENÇLERİN BAĞIMSIZ BİR SİYASETİ OLMALIDIR.

Halkın Sesi'nin 76. sayısında Cevher Ürek arkadaş, Gazi Eğitim Enstitüsü'ndeki gelişmeleri değerlendirirken "okulumuzun faşistler tarafından işgal edilmesinde esas sorumlu olanlar bir avuç revizyonist ve onların etkisinde kalan maceracılardır." "Faşistlerin okulumuzu işgal edebilmesi ancak revizyonistlerin ihaneti ve maceracıların sorumsuzluğu sonunda gerçekleşti" diye yazıyor. Şüphesiz bu gerçeğin esas olan yanını ortaya koyan bir değerlendirmedir. Ancak eksiktir. Çünkü Gazi Eğitim'in faşist işgal altına girmesinin sorumluluğu bir yanıyla da devrimcilerin de omuzlarındadır. Bunun üzerinde durmazsak, doğru dersler çıkaramayız.

Bizim o zamanlar izlediğimiz kitlelerden kopuk mücadele tarzı okulda önderliği revizyonistlerin ve maceracıların ele geçirmesine yardım etmiştir. O dönemde Gazi Eğitim'de belirli bir etkimiz olmasına rağmen maceracı eylem çizgisine karşı çıkmadık. Gelişmeleri önceden görüp kitlelere önderlik etmek için öne atılmadık. Okula topluca gidip faşist işgali kırmak için mücadeleyi örgütleyeceğimiz yerde, maceracıların ve revizyonistlerin önderlik ettiği "faşist işgal altında olduğu için okula gitmeme" eyleminin dolaylı destekçisi olduk. Sonuçta okulları faşistlere bırakmaktan başka bir anlamı olmayan boykot sürüp gitti.

Bundan şu dersi çıkarmalıyız: Devrimcilerin her zaman bağımsız bir siyaseti olmalıdır. Revizyonistlerin veya maceracıların etkisi ne olursa olsun bu bağımsız siyaseti kararlılıkla izlemeli ve kitleleri doğru bir önderlik altında toplamak için mücadele etmeliyiz. Şurası gerçektir ki, kitlelerin mücadeleye seferber edilmesi ve iki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı birleştirilmesi tamamen buna bağlıdır. Bu noktanın dikkate alınması ile birlikte Cevher arkadaşın, "okulumuza gitmeli, okulumuzda mücadele etmeliyiz, faşist işgal ancak bu şekilde kırılır" şeklindeki tesbitine ve diğer yazdıklarına katılıyorum.

Konya Selçuk Eğitim'den Bir Devrimci

---

ta ve teslimiyete ortak olmaktadırlar. Bu, mücadelemize son derece zararlıdır. Biz görüşlerimizi savunmaya ve teslimiyeti eleştirmeye devam edeceğiz.

Anlaşmadan sonraki ilk üç gün teslimiyetin kimin işine yaradığını derhal gösterdi. Daha ilk gün, ikişer üçer olarak okula giden arkadaşlarımıza faşistler sataşmaya başladılar. Yeni gelen arkadaşlarla kaynaşmamızı önlemeye çalıştılar. İkinci gün ise sataşmalar devam etti. Bu sefer topluca karşı koyduk. Üç arkadaşımız yaralandı. Polis hedef gözeterek okul içinde üzerimize ateş açtı. Biz "kahrolsun faşistler, bağımsız Türkiye" sloganlarını attık. Üçüncü gün, faşistler okula önceden adam soktular. Can güvenliğimiz olmadığı için dışarı çıktık. Tekrar eskisi gibi topluca gidilmeye başlandı.

Biz bütün bu gelişmeden şu dersleri çıkarıyoruz:

1. Kitlelere güvenmeyenler, faşizm karşısında çaresiz kalmaya ve teslim olmaya mahkumdur. En güçlü olan daima kitlelerdir.

2. Faşistlerle etkili kitle mücadelesi yürütülmeden can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sağlanamaz. Gerici kanun ve yönetmeliklere uyularak sağlanması düşünülen huzur, gericilerin ve faşistlerin huzurudur. Gençlik için ise boyun eğme ve köleliktir.

3. Biz birliğimizi güçlendirmeli, okula topluca gitmeli, saldırılara kararlılıkla karşı koymalı, kitleler içinde siyasi çalışmaya önem vermeli, ortaya çıkabilecek maceracı eğilimlerle mücadele ederek kitlelerle birleşmeli, aceleciliğe kapılmadan sebatlı, kararlı ve dürüst bir çalışma yürütmeliyiz.

DTCF'den Proleter Devrimciler

ANLAŞMANIN TAM METNİ

1. Karşılıklı güvencenin ve öğretimin kesintisiz devamının sağlanması bütün öğrencilerin, fakülte idaresinin amacı ve görevidir.
2. Fakülte içinde Türkiye Cumhuriyetinin bütünlüğünü sarsıcı, yıkıcı her türlü hareketin önlenmesi konusunda bütün öğrenciler yükümlüdür.
3. Bu prensipleri giderecek her türlü hareketten, konuşmadan davranıştan, baskıdan, eylemden bütün öğrenciler kaçınacaktır. Bunların sağlanacağına öğrenciler söz verir.
4. Grup halinde davranışlardan, gidip gelişlerden kaçınılacak, aksi davranışlara tevessül edenlerin, olay çıkaranların etkisiz hale getirilmesinde aşağıda imzası olan öğrenci temsilcileri yönetim kuruluna kesin olarak yardımcı olacaklardır.
5. Fakülte dışındaki herhangi bir olayın fakülte içine yansıtılmaması, ya da fakülteden dışarı yönelmelerinin önlenmesi aşağıda imzası bulunan öğrencilerin ortaklaşa sorumlulukları altındadır.
6. Kanunun öngördüğü şekilde öğrenci temsilciliği seçimi en kısa zamanda yapılacak, seçimlerde sadece adaylar belirtilecek zorlayıcı her türlü hareketten kaçınılacaktır.
7. Fakültemiz öğrencisi olmayan kişiler, kesinlikle fakülteye alınmayacak, işi olanlara dekanlıkça ziyarekçi belgesi verilecek ve bu, yakasına takılacaktır. Girişte bir ziyaretçi odası hazırlanacaktır.

FAŞİST YASALAR VE YÖNETMELİKLER ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ

Halkımızın yükselen mücadelesine paralel olarak öğrenci gençliğin DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE mücadelesi de yükselmekte ve yeni boyutlara ulaşmaktadır. Gerileyen faşist diktatörlük 12 Mart döneminden kalan faşist yasalar ve yeni çıkardığı yönetmeliklerle öğrenci gençliğin mücadelesinin önüne set çekmeye çalışıyor. "Özerk Üniversite" kavramını ayaklar altına alan 1750 sayılı Üniversiteler Kanunu, halkın örgütlenme özgürlüğünü yok eden Dernekler Kanunu, disiplin yönetmelikleri ve Kredi-Yurtlar Kurumu yönetmelikleri öğrenci gençliğin en doğal hakları olan örgütlenme, düşüncelerini açıklama, yönetime katılma haklarını ortadan kaldırmaktadır. Bu kanunlara karşı sürdürülecek mücadele Demokratik Üniversite mücadelesinin ve demokratik haklar için verilen mücadelenin önemli bir boyutunu oluşturmaktadır.

ÜNİVERSİTE ÖZERKLİĞİ ORTADAN KALDIRILMIŞTIR

Bugün üniversitelerin kurum olarak özerk olmaları kağıt üzerinde kalan bir laftan öte birşey değildir. Üniversite Denetleme Kurumu (ÜDK) Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK) gibi "Üniversiteler üstü" kuruluşlar öğrenim kurumlarının kararları kendi organları arasında oluşturmalarını engellemekte, üniversiteler üzerinde birer baskı mekanizması olma görevini üstlenmektedirler. ÜDK'nın 8 üyesinden yalnızca dördü Üniversite bünyesinden gelen öğretim üyeleridir ve bunların üçü kura ile biri ise Milli Güvenlik Kurulu tarafından seçilir. YÖK'de ise üniversiteden gelen üyeler kadar Milli Eğitim Bakanlığınca atanmış üyelerin de bulunması zorunludur. Bu kuruluşların sadece üye bileşimleri bile amaçlarını açıkça ortaya koyacak niteliktedir.

Üniversitelerin bilimsel, mali ve idari özerkliğini uygulanamaz hale getiren "Üniversiteler üstü" kuruluşların yanısıra 1750 sayılı kanun iktidarlara üniversitelere doğrudan doğruya el koyma yetkisini de vermektedir. 69 ve 70. inci maddeler faşistlerin sık sık üniversitelere uygulamakla tehdit ettikleri sözde "güvenlik tedbirleri" ni içeriyor. Danıştay'ca iptal edilen bu maddelerde "Hükümetin İdareye El Koyması" yetkisi tanınmaktadır. Bu maddeler, el koyma halinde Bakanlar Kurulu'na şu yetkileri veriyor:

Madde 70: a) "Üniversite ve .. bağlı fakültelerde görevli bulunanların tümünün veya bir kısmının görevlerine son vermek; yönetim görevlerine son verilenlerin yerine yenilerini seçmek;

b) "El koymayı gerektiren durumun doğmasına sebep olanlar ... hakkında gerekli disiplin ve ceza kovuşturması yapmak;

c) "... görevli kişilerden gerekli görülenleri kovuşturma sonuçlanıncaya, ... kesin sonuç alınıncaya kadar görevlerinden uzaklaştırmak;

d) "El koyma süresince üniversiteyi ... kısmen ya da tamamen geçici ya da sürekli kapatmak;

e) "El koymayı gerektiren durum ve olaylar dolayısıyla gerekli görülen öğrencileri üniversiteye ... devamdan geçici olarak menetmek..."

Kanun ayrıca el koyma bitse bile (b) ve (c) maddelerini uygulamaya devam etme yetkisi tanıyor. Sıkıyönetim kanunun küçük çapta bir kopyası olan ve Sıkıyönetim Komutanlığının yetkilerini Bakanlar Kuruluna veren bu maddelerin üniversitelere güvenliği ve huzuru getiremeyeceği açıktır. Maddelerin üniversite özerkliği ile bağdaşacak hiçbir yönleri yoktur ve yalnızca üniversiteleri birer polis karargâhına çevirmeye, yurtsever öğretim üyelerini, asistanları, yöneticileri ve öğrencileri okullardan uzaklaştırmaya hizmet eden birer kıyım makinası oldukları ortadadır.

Genel plânda özerkliği yokeden 1750 sayılı kanun, üniversite organlarının oluşturulmasında da üniversite topluluğunun büyük bir kesimini teşkil eden öğrencilere, üniversite çalışanlarına, hatta asistanlara hiçbir hak tanımamaktadır. Geniş asistan kitlesi yönetimde sadece bir temsilci bulundurabilmektedir. Öğrenci temsilcileri "Öğrencilerle ilgili konularda, gereken hallerde ve fakülte kurulu karar verdiği takdirde dinlenmek amacıyla ... seçilir." (Madde 58) Ayrıca yönetmelik ve kanun yoluyla bu öğrenci temsilcilerinin seçimini de engelleyen birçok hüküm getirilmiştir. Bugün birçok fakültede öğrenci temsilcisi seçilmemektedir. Diğer çalışanların bu hakları da yoktur. Getirdikleri bu maddelere sahtekârca "yönetime katılma" başlığını koyan faşistler Demokratik Üniversite" mücadelesinin önemli bir yönü olan "üniversitelerdeki her kesimin her kademede yönetime katılmasının" üniversiteler üzerindeki denetimlerini yokedeceğini çok iyi bilmektedirler.

ÖĞRENCİLERE VE ÖĞRETİM ÜYELERİNE SİYASET YASAKLANMIŞTIR

Halkın siyasetle uğraşmasından korkan faşistler, üniversitelerin, eğitimin siyaset dışı kalması gerektiği demogojisini yaparken kanun ve yönetmeliklerle de öğrenci ve öğretim üyelerinin siyasetle uğraşmasını engellemeye çalışıyorlar. Kişilerin düşüncelerini açıklama özgürlüğünü ortadan kaldırıyorlar. 1750 sayılı kanunun 78. inci maddesi üniversite öğretim üyeleri ve yardımcılarının siyasi partilere üye olmalarını yasaklamaktadır. Üniversitelerin disiplin yönetmeliklerinde "... veya diğer binaları izin almadan dernek, kulüp ve benzeri çalışmalar için kullanmak veya bu yerlerde toplantılar yapmak ...", "Üniversitede ... binalar içine veya dışına yazı yazmak, resim çizmek, ilân, afiş, pankart, bildiri veya benzerlerini asmak; bunların silinmesine, kaldırılmasına ve temizlenmesine engel olmak", "Milli birlik veya bütünlüğü zedeleyici veya bozguncu mahiyette hareket ve davranışlarda bulunmak..." gibi maddeler ya da benzerleri cezayı gerektiren hususlar yer almaktadır. Görüldüğü gibi Anayasa'da yeralan kişi hak ve özgürlüklerine üniversite bünyesinde yer alan öğretim üyeleri ve öğrenciler sahip değillerdir.

YURTLAR FAŞİST KOMANDO KARARGÂHLARI HALİNE GETİRİLMEK İSTENİYOR

Hakim sınıflar disiplin yönetmelikleriyle de yetinmemektedirler. Birçok öğrencinin öğrenimini sürdürebilmek için kalmak zorunda olduğu yurtlara baskınlar düzenlerken ve "tamirat" bahanesiyle yurtları kapatmaya ve faşistleri bu yurtlara yerleştirmeye çalışırken, bir yandan da devrimci ve yurtsever öğrencileri yurtlardan atmayı, onların kredilerini kesmeyi sağlayacak yönetmelikler çıkartmaktadırlar. Yeniden düzenlenen 351 sayılı Kredi ve Yurtlar Kurumu Kanununun uygulanmasına ilişkin yönetmelik hakkında yayınlanan 44 sayılı genelge hakim sınıfların amaçlarını sergilemektedir. Yurtlarda siyasi propaganda yapan, ideolojik davranışlarda bulunan, yurt binalarının ve çevrelerinin herhangi bir yerine veya dış duvarlarına ideolojik ve anarşik maksatlı yazı yazan, resim, afiş, levha, bildiri ve benzerlerini asan, bunlara benzer hal ve şartlarda bulunan öğrencilerin yurtlarımızla ilişkileri kesilecektir."

"Yukarıda belirtilen suçları, yurtlar dışında işledikleri doğrudan doğruya anlaşılanlar ile ilgili öğretim kurumları, adli ve idari makamlar tarafından bildirilenler hakkında da yurttan çıkarma ve kredi kesme işlemleri uygulanacaktır.

""Uygulama başlamıştır. Devrimci ve yurtsever öğrencilerden polisten temiz kağıdı getirmeleri istenmekte, polisin bildirdiği kişiler yurttan çıkarılmakta ve kredileri kesilmektedir. Devrimcilerin kaldığı birçok yurt kapatılma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Fakat öğrenci gençlik demokratik haklarını ve yurtlarını savunmakta kararlıdır. Bu kuralların, silâh deposu haline getirilen faşist işgal altındaki yurtlara uygulanmadığı gün geçtikçe kamuoyu önünde açığa çıkmaktadır.

ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN MÜCADELE EDELİM

Faşist Üniversiteler Kanununa karşı mücadele, öğrenci gençliğin mücadelesini zayıflatmayı amaçlayan faşist Dernekler Kanununa karşı mücadeleyle birleştirilmezse Demokratik Üniversite mücadelesi zaafa uğrayacaktır. Çünkü dernekler kanunu öğrencilerin örgütlenme özgürlüğünü yoketmektedir. Kanuna göre bir okulda yalnızca bir öğrenci derneği kurulabilir. Bunun dışında okulun adını taşıyan ve okul için de faaliyet gösterebilecek bir dernek kurulamaz. Ve bugün dernekler kanununun kurulmasına izin verdiği öğrenci dernekleri birçok okulda polis-faşist işbirliğiyle kurulmuş, öğrenci kitlesine kapalı, çalıştırılmayan faşist derneklerdir. Böylece öğrencileri temsil niteliğine sahip olan bir öğrenci derneği kurma olasılığı yoktur. Dağınıklığa ve örgütsüzlüğe itilen öğrenci gençlik okul dışında birim dernekleri kurarak örgütlenmeye çalışmaktadır.

Öğrenci gençliğin örgütlenme isteğini kendi işbirlikçi siyasetine alet etmek isteyen revizyonistler de bir çok okulda "ilerici" yaftası altında sözümona birim dernekler kurmaktadırlar. Bu dernekler de aynı faşist dernekler gibi yurtsever, ve devrimci öğrenci kitlesine kapalıdır. Öğrenci kitlesini temsil etmemektedir.

Öğrenci gençliğin en geniş örgütlenmesini gerçekleştirmek zorunda olan devrimcilere düşen görev ise faşist ve revizyonistlerin dışında tüm öğrencilerin birliğini sağlamaktır. Faşistlerin elinde olan okul derneklerini ele geçirmek ya da kurulacak olan birim derneklerinin okul yönetimlerince tanınmalarını gerçekleştirmek örgütlenmeyi ve bu yolla örgütlü öğrenci kitlesinin yönetimde söz sahibi olmasını sağlayacaktır. Böylece şu anda kendini temsil ettirmek için sadece bir öğrenci temsilcisine sahip olan öğrenci kitlesi kendisini gerçekten temsil yeteneğine sahip örgütlenmeye gidecektir.

İptal edilmiş bulunan bu kanunun yerine hakim sınıflar, halkın örgütlenmesine daha ağır baskılar uygulamaya elverişli bir kanun getirmeye çalışıyorlar. Örneğin, bugün bildirimde bulunur bulunmaz tüzel kişilik kazanan öğrenci derneklerinin, yeni kanun taslağıyla tüzükleri kabul edildikten sonra çalışmaya başlamaları öngörülmektedir.

Faşist kanunlara karşı sürdürülecek olan demokratik mücadelede kazanılan haklar ve mevziler öğrenci gençliğin iki süper devlete karşı verilen bağımsızlık mücadelesine daha geniş saflarla katılmasına yol açacaktır. Faşistlerin ve revizyonistlerin tecridini ve geniş gençlik kitlesinin yurtsever birliğinin sağlanmasını kolaylaştıracaktır. Çünkü kitlelerin örgütlenmesinden, geniş saflar halinde siyaset sahnesinde yer almasından, demokratik hakların sonuna kadar kullanılabilmesinden yalnız bir avuç işbirlikçi zarar görecek, ABD ve Rus emperyalizmine karşı mücadele eden, ülkesinin bağımsızlık ve demokrasiye kavuşmasını isteyen yurtsever ve devrimciler kısaca tüm halkımız yarar görecektir.

FAŞİZME ve REVİZYONİZME KARŞI LİSELİ GENÇLİĞİN MÜCADELESİ

ANKARA'DA LİSE-DER YÖNETİCİLERİNİN TUTUMU REVİZYONİSTLERİ GÜÇLENDİRİYOR VE LİSELİ GENÇLİĞİN YURTSEVER BİRLİĞİNİ ENGELLİYOR.

Liseli gençlik iki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı mücadelesini yükseltiyor. Özellikle son iki yıldır Devrimci Liseliler Birliği (DLB) önderliğinde liseli gençlik faşizme ve revizyonizme karşı birçok mücadeleler verdi. Liseli gençlik, DLB önderliğinde İskenderun'da Demir-Çelik işçileriyle, İncirlik, Yalova, Pazarcık ve Ankara'da iki süper devlete karşı olan bağımsızlık miting ve yürüyüşlerinde halkımızla omuz omuza yer aldı.

Liseli gençliğin iki süper devlete karşı verdiği mücadeleden korkanlar faşistler ve revizyonistlerdir. Faşistler gençliğin DLB önderliğinde gelişen mücadelesini engellemek için DLB'yi iki sefer kapattılar ve T"K"P'li, TSİP'li revizyonistler bütün saldırılarını DLB'ye yönelttiler.

Onların amacı iki süper devlete karşı verilen geniş kitle mücadelesini önlemek ve liseli gençliği kendi faşist, revizyonist ideolojilerinin etkisi altına almaktır.

Bugün liseli gençliğin mücadelesi önemli ölçüde kendiliğinden ve dağınık bir durumdadır. Bu dağınıklık en çok faşistlerin ve revizyonistlerin işine yaramaktadır. Biz,liseli gençliğin faşistlere ve revizyonistlere karşı verdiği bu mücadelenin başarıya ulaşması için dağınıklığa son vermenin ve en geniş liseli gençliği doğru bir siyaset etrafında birleştirmenin şart olduğunu söylüyoruz. Bu nedenle liseli gençliğin merkezi bir kitle örgütünün kurulması önümüzde duran acil bir görevdir. Bu kitle örgütü liseli gençlik içinde mücadele eden tüm yurtseverleri ve devrimcileri bünyesinde toplamalıdır. Bu örgüt, bütün devrimci ve yurtseverlerin demokratik merkeziyetçilik temelinde birleştiği bir örgüt olmalıdır.

Bu örgütün kurulmasının önündeki engellerle mücadele edilmelidir. Bu engellerden biri Devrimci Gençlik dergisinin siyasetini savunan Lise-Der yöneticilerinin antidemokratik ve hegemonyacı tutumlarıdır. Onlar bu tutumlarını revizyonistlerden devraldılar. Lise-Der yöneticileri de revizyonistler gibi kendi hegemonyaları altında olmayan dernekleri kitle örgütü olarak kabul etmiyorlar. Bu arkadaşlar kendilerinin yönetime gelemeyeceklerini gördükleri şartlarda ayrı bir örgüt kuruyorlar ya da çeşitli devrimci ve yurtsever grupları bu örgütün dışında tutuyorlar. Böylece kendi tekke çıkarları için gençliğin birliğini parçalıyorlar. Bu arkadaşların 29 Ekim 1976 günü Ankara'da geniş liseli kitle önünde söyledikleri şu sözler onların bu tutumlarının açık bir ifadesidir. "Aydınlık ve Halkın Sesi görüşlerini savunanlar, Lise-Der'in düzenlediği toplantılara ve Lise-Der Genel Kuruluna katılamazlar." Lise-Der yöneticileri bizi neden böyle bir örgütün dışında tutmak istiyorlar. Çünkü biz, liseli gençliğin en geniş birliğini istiyoruz ve gençlik üzerindeki her türlü hegemonyacı tutuma karşı mücadele ediyoruz. Çünkü biz, revizyonizme ve her türden oportünizme karşı ideolojik mücadeleden yanayız.

Liseli gençliğin en geniş birliğinin sağlanmasında ikinci engel Halkın Kurtuluşu siyasetini savunanlarım, Lise-Der yöneticilerinin kuyruğuna takılan tutumlarıdır. Onlar da bizim böyle bir örgütte yer almamız konusunda Lise-Der yöneticilerinin peşine takılıyorlar ve onların, liseli gençlik üzerindeki hegemonyaları böylece destekliyorlar.

Arkadaşlar,

Liseli gençliğin mücadelesi,halkımızın iki süper devlete karşı verdiği milli bağımsızlık ve demokrasi birliği sağlayabilir.

1) İki süper devlete ve özellikle Rus Sosyal-Emperyalizmine karşı olmak,

2) Faşizme ve revizyonizme karşı olmak,

Bu iki ilke temelinde kurulacak örgüt şu çalışmaları esas almalıdır.

-Faşist ve revizyonist saldırı karşısında gençliğin kararlı ve aktif kitle mücadelesini örgütlemelidir.

-Halkımızın milli bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi yanında yer almalı ve tutarlı bir anti-emperyalizm mücadelesinin bir parçasıdır. Biz liseli gençlik iki süper devletin işbirlikçileri faşistler ve revizyonistler dışında herkesle birleşmeliyiz. Liseli tüm yurtsever gençliğin örgütü şu iki ilkeyi temel almalıdır. Ancak bu iki ilke temelinde en geniş list çizgide liseli gençliği iki süper devlete karşı mücadeleye sevketmelidir.

-Gençliğin akademik talepleri için sürdürdüğü mücadeleyi devrimci mücadeleye tabi kılmalı ve geniş gençlik kitlelerini siyasetin içine çekmelidir.

-Bir avuç faşist ve revizyonist dışında bütün gençlik kitlelerini kucaklamalıdır. Böyle bir örgütün yaratılabilmesi, en geniş birliğin sağlanabilmesi için tüm liseli yurtseverleri mücadele etmeye çağırıyoruz.

KAHROLSUN FAŞİSTLER VE REVİZYONİSTLER!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
YAŞASIN LİSELİ GENÇLİĞİN YURTSEVER BİRLİĞİ!

Liseli Proleter Devrimciler

GÖLBAŞINDA FAŞİST BASKILAR

Geçen yıl okulumuz açılır açılmaz bir yandan faşist ve ırkçı propaganda yaparak bir yandan da baskı ve terör uygulayarak gençlik kitlesini faşizmin aleti durumuna getirmek istediler. Liseyi kendi kaleleri haline getirmek için Adana ve çeşitli kentlerden faşist komandolar getirdiler. Okulda olay çıkararak bir kadının ölümüne sebep oldular. Bu olayla ilgili olarak devrimci öğrenciler polis tarafından, suçsuz oldukları halde cezaevinde yatırıldılar.

Diğer yandan MC iktidarı birçok yurtsever öğretmeni çeşitli yerlere sürgün etti. Bu yıl öğretmensizlikten dolayı okul bir hafta öğretime kapatıldı. Yargılanan öğrenciler serbest bırakıldıkları halde, polisle işbirliği yapan faşist okul yöneticileri tarafından okula alınmıyorlar.

Halkımızın, faşizme, ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı yükselen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini bastırabilmek için MC iktidarı çeşitli baskılar uygulamaktadır. Biz Gölbaşı halkına uygulanan baskılar da bunun bir parçasıdır.

Adıyaman Gölbaşı Lisesi Devrimcileri

FAŞİSTLER BİZE SALDIRIYOR ÇÜNKÜ AMERİKA VE RUSYA'YA KARŞI BAĞIMSIZLIĞIMIZI SAVUNUYORUZ

14/10/1976 günü, faşist militanların yuvası haline getirilmeye çalışılan Devlet İstatistik Enstitüsünde Cumhuriyet gazetesi okuyan arkadaşlarımıza faşistler saldırdı. Durumu Atom Enerjisi Komisyonu ilgililerine bildiren kız arkadaşlarımıza ve onları korumak için olaya müdahale eden arkadaşlara da saldırıldı, pek çok arkadaşımızın kitapları ve çantaları arandı. Faşistler geçen yıl okulumuzdaki baskıları protesto etmek için yapılan boykotta derslere girerek, kendilerini aramızdan tecrit etmişlerdi. Bu boykot kırıcılarını, bu faşistleri iyi tanıyalım!

Arkadaşlar, son olarak okul idaresi 15 Ekim günü faşizme ve revizyonizme karşı mücadele hedefini gösteren pulları söktürdü. Bununla da yetinmeyerek yurtlarda ve sınıflarda arama yaptılar. Onlar öğrencileri okuldan atmakla tehdit ettiler. Onlar bize neden saldırıyorlar?

Çünkü biz, yurdumuzun hiç bir emperyaliste peşkeş çekilmemesini istiyoruz. Biz, bütün dünyada ve ülkemizde hegemonya peşinde koşan Amerikan emperyalizmi ve Rus sosyal-emperyalizmine karşı ülkemizin bağımsızlığını savunuyoruz.

Ankara Fen Lisesi Devrimcileri

ŞİMDİ KİTLELERLE OMUZ OMUZA DAHA KARARLI MÜCADELE EDECEĞİZ

Okulumuz açılalı beri üzerimizdeki faşist baskılar sürüp gidiyor. Faşist öğretmenler propaganda yapıyorlar, dışardan faşist getirtip öğrenciye saldırtıyorlar. Can güvenliği isteyince polis çağrılıyor ve bize saldırtılıyor. Bu baskılar karşısında bazı arkadaşlar bizim de dışardan arkadaş getirterek faşistleri dövdürtmemizi önerdiler. Bu harekete girişmekle haklı zeminimizi faşistlere terkettiler. Arkadaşlar devrimcilerle faşistlerin anlayışları arasındaki farkı kavramıyorlardı. Biz onları eleştirdik.

Faşistlerin elebaşısı Veli Heybeli adındaki öğretmendir. O, faşistleri yönetiyor ve devrimci öğrencilere baskı yapıyor. Daha önce baskıları protesto etmek için müdürlüğe 200 kadar öğrenci gitmiştik. Müdür gene bazı tertiplerle içimizden bazı arkadaşları suçlu çıkarmaya çalıştı. Son olarak ise faşistlerin saldırısına uğrayan bazı arkadaşlara tehdile tasdiknameleri aldırtıldı. Bunun üzerine derslere girmemeye karar verdik Sınıflara girerek bütün arkadaşları eyleme çağırdık ve başarılı sonuçlar aldık. İdarenin böl ve yönet taktiğini boşa çıkardık. Faşist öğretmenler boykotumuzu kırmak için ellerinden geleni yaptılar. Bir tanesi arkadaşları-mızdan birini tokatlamaya kalkışınca arkadaş ellerini yüzüne kapayarak "Demokratik lise" sloganını attı. Bütün kitle aynı sloganı haykırmaya başlayınca öğretmen gerilemek zorunda kaldı. Daha sonra idare polis çağırdı. Başmuavin Rıfat Erdilin devrimci arkadaşları tek tek polise gösterdi. Polis copla üzerimize saldırdı, birçok arkadaşımızı yaraladı ve üç tanesini gözaltına aldı.

Okulda verdiğimiz mücadelede bazı hatalar yaptık. Lise öğrencisi olmamız nedeniyle maceracı tutumlarımız oldu. Yeterli bir kitle çalışması yapmadığımız için eylemimizi kitlelere yeteri kadar maledemedik. Çoğumuz pratikten yoksunduk. Bazı arkadaşlar ise dar grupçu tutumlar takındılar. Bundan sonra koyacağımız her hareket haklı bir zemin üzerinde olmalı ve kitlelere dayanmalıdır.

YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE MÜCADELEMİZ
KAHROLSUN FAŞİZM

NE AMERİKA NE RUSYA
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

İstanbul'dan Liseli Bir Devrimci

Sovyetler Birligi Angola Anlaşması:

'DOSTLUK ANLAŞMASI' DEĞİL SÖMÜRGELEŞTİRME BELGESİ

Angola devlet başkanı Agostino Neto, Ekim ayının ilk yarısında Sovyetler Birliği'ni ve diğer bazı Varşova Paktı ülkelerini ziyaret etti. Bu ziyaret sırasında, Angola ile Sovyetler Birliği arasında bir "Dostluk ve İşbirliği Anlaşması" imzalandı. Anlaşmanın ayrıntıları, 11 Ekim tarihinde ilk defa Sovyet TASS Ajansı tarafından bütün dünyaya açıklandı.

20 yıl süre ile "iki ülke arasında her alanda...işbirliği" yapılmasını öngören Sovyet - Angola anlaşmasının canalıcı noktası, askerî hükümleridir. Bu maddelerde, "barışı tehdit ya da ihlal eden bir durumun ortaya çıkması halinde, tarafların derhal birbirleriyle temas edecekleri" ve "tehlikeyi ortadan kaldırana ya da barışı yeniden kurana kadar hareketleri arasında uyum sağlayacakları" belirtiliyor. Sırf bu sözler dahi, Moskova'da imzalanan belgenin bir dostluk ve işbirliği anlaşması değil, bir sömürgeleştirme anlaşması olduğunu gözler önüne sermektedir.

Bir ülkenin, askerî konularda başka bir ülkeyle "temas etmeye" ve "hareketlerini onunla uyumlu kılmaya" mecbur tutulması, milli savunma ve milli bağımsızlık kavramlarıyla bağdaşmaz. Çünkü hangi savaşa, ne zaman gireceğini; girdiği bir savaşı nasıl yürüteceğini; ne zaman sona erdireceğini: bağımsız olarak tayin edebilmek, devlet egemenliğinin en vazgeçilmez unsurlarıdır. Küçük bir ülke, bu hayatî haklarını başka bir ülkeyle, hele kendinden kat kat güçlü bir ülkeyle, "deniz aşırı menfaatleri" olduğunu açıkça ilan eden ve savaş filolarını, uçaklarını, askerlerini kendi sınırlarından çok ötelere yayan bir süper devletle palaşmak zorunda bırakılırsa, artık o küçük ülkenin milli savunmasından ve bağımsızlığından ne kadar söz edilebilir?

Ama Sovyet-Angola anlaşmasının Angola halkı için sonuçları, sadece kendi ülkesindeki egemenliğinin yitirilmesinden de vahimdir. Bu anlaşma, "barışı tehdit ya da ihlal eden" her durumda Angola'yı Sovyetlerle "birlikte hareket etmek" zorunda bırakıyor. Peki, "barışı tehdit ya da ihlal eden" bir durum olup olmadığını kim tayin edecektir? Anlaşmaya göre, taraflardan her hangi biri böyle bir durumun sözkonusu olduğunu ilan ederek diğerine başvurabilir. Yani pratikte, Sovyetler, "barışı tehdit ya da ihlal eden" bir durumun varolduğunu ileri sürerek, her an Angola'dan kendileriyle "uyum halinde" harekete geçmesini isteyebileceklerdir. Oysa sosyal-emperyalistler, yayılma emellerinin karşısına dikilen herhangi bir engeli; üçüncü dünya ülkelerinden, Batı Avrupa'dan ya da en büyük rakipleri ABD'den gelen herhangi bir hareketi, "barışı tehdit ya da ihlal eden bir durum" olarak niteleyebilirler ve nitelemektedirler. O halde Angola halkı bundan böyle, dünyanın her hangi bir bölgesinde çıkacak yeni bir çatışmada, Sovyetlerin emperyalist menfaatleri doğrultusunda savaşa sürülmek tehlikesiyle karşı karşıya demektir. Tıpkı bir zamanlar İngiltere'nin Hint sömürge askerlerini Çanakkale'ye getirdiği, Cezayirlilerin Güney-doğu Asya'daki Fransız sömürge savaşlarında kırdırıldığı, ya da ABD'nin Türkiye'yi Kore savaşına soktuğu gibi. İşte eski emperyalistlerin yerlerine göz dikerken onların bütün yöntemlerini de benimseyen Kremlin yöneticileri, "dostluk ve işbirliği" adı altında, mazlum Angola halkına böyle bir gelecek vaat etmektedirler!

Kıbrıs'da toprak sahibi olma hakkını elde etmesiyle aşağı yukarı aynı günlerde Angola'yı da böyle bir anlaşma imzalamaya zorlamakla, Sovyetler Birliği emperyalist ve ilhakçı çehresini bir kere daha olanca çirkinliğiyle açığa vurmuştur. Bugün Sovyetler Birliği, artık sadece sermaye ihracıyla veya siyasi nüfuz alanları kurmakla da yetinmeyen, doğrudan doğruya toprak kazanmaya ve sömürgeler elde etmeye girişen bir süper devlettir. Angola halkı bu gerçeği görememenin; Sovyet sosyal-emperyalizminin "sosyalizm", "dostluk" ve "yardım" sahtekârlıklarına aldanarak ona elini uzatmanın bedelini ödüyor. Portekiz sömürgecilerine karşı uzun bir milli kurtuluş savaşı veren bir halkın, silahlı mücadelesinin zafere ulaşmasından hemen iki yıl sonra bu sefer başka bir emperyalistin pençesine düşerek uğradığı bu ağır felaket, bütün ezilen insanlık için çok büyük derslerle doludur.

Sovyet Sosyal-Emperyalizminin Afrika'daki Yeni Taktikleri

DEĞİŞMEYEN HEDEFLER İÇİN DEĞİŞEN TÜRKÜLER

Sosyal-emperyalistler son olarak Angola ile yaptıkları anlaşma ile Angola silahlı kuvvetlerini kendilerine bağlı bir sömürge ordusu haline getirmeye çalışmışlardır. Onların bu davranışı Afrika üzerindeki hegemonyacı çabalarının bir kat daha arttığı bir döneme rastlıyor. Sinhua (Yeni Çin) Haber Ajansı'nın bu konuya ilişkin 27 Ekim 1976 tarihli yorumunu aşağıda okuyucularımıza sunuyoruz.

Son aylarda görülen en garip olgulardan biri, Kremlin'in aniden ağız değiştirip Güney Afrika ülkelerine bir "milli kurtuluş savaşı" vermenin zorunluluğu konusunda çığırtkan nutuklar çekmeye koyulmasıdır.

Uganda'daki Sovyet maslahatgüzarı, 15 Eylül'de Cumhurbaşkanı İdi Amin'e, hükümetin özel bir mesajını sundu. Yetkilinin bu vesile ile, hükümetinin "Güney Afrika'daki Afrikalıların varlıklarını korumaları için tek yolun silahlı mücadele olduğuna" inandığını söylediği bilinmektedir.

Moskova'da yayınlanan İzvestia gazetesindeki 22 Eylül tarihli bir makale, Afrika'daki milli kurtuluş hareketinin önündeki "acil görevin" bir milli kurtuluş savaşı vermek olduğunu öne sürmektedir. Buna paralel olarak Sovyet revizyonistleri, Güney Afrika halkının kurtuluş mücadelesini "enerjik bir şekilde destekledikleri" konusunda büyük bir gürültü koparmaktadırlar.

Acaba milli kurtuluş savaşlarına daima derin bir öfke duymuş ve karşı çıkmış olan bu revizyonist dönekler çetesinin, gerçekten tutumunu düzeltiyor ve ezilen milletlerin silahlı mücadelelerini desteklemeye başlıyor olması mümkün müdür?

Büyük önderimiz Başkan Mao Zedung, Kuomintang'ın gerici tabiatından söz ederken şöyle demişti: "Onun geçmişine bakarsanız bugününü anlayabilirsiniz; geçmişine ve bugününe bakarsanız geleceğini anlayabilirsiniz."

Son yirmi yıl içinde Sovyet revizyonistleri, milli kurtuluş savaşlarını baltalamak uğrunda her alçaklığa ve rezilliğe başvurdular. Artık çok iyi bilinen "küçük bir kıvılcımın bile bir dünya savaşına yol açabileceği" ve gelecek dünya savaşının insanlığın sonu demek olan termo-nükleer bir çatışma olacağı türküsünü, bıktırıncaya kadar söylediler. Buna bağlı olarak, milli kurtuluş savaşlarının her çeşidine karşı ölümcül bir korku ve nefret beslediler. Devrimden vazgeçmeye ve başkalarına da devrim yapma hakkını tanımamaya karar verdikten sonra, tekrar tekrar "savaş alevlerini tutuşturabilecek kıvılcımları söndürmek için ...çok çalışacaklarına" dair yeminler ettiler. Ve Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki böyle kıvılcımları gerçekten de söndürmeye çalıştılar. Onlar ezilen milletlerin silahlı mücadelelerini hiç utanmadan "maceracılık", "barışın ihlalleri" ve "adalet davasına zarar vermek" olarak nitelediler.

Cezayir halkının Fransa'ya karşı milli kurtuluş savaşı sırasında, Sovyet revizyonistlerinin bu haklı savaşı desteklemek yerine bunun "Fransa'nın bir iç meselesi" olduğunu ilan ettikleri hatırlardadır.

Sovyet revizyonistleri aynı şekilde Kongo halkının sömürgeciliğe karşı silahlı mücadelesini de desteklemeyi reddettiler ve hattâ bu "kıvılcımı" bastırmak için ellerinden geleni yaptılar.

Kamboçya halkı insana coşkunluk veren o yurtsever milli kurtuluş savaşına atıldığında, yeni çarlar bu savaşı kötülemek ve baltalamak için hiç bir çabayı esirgemediler. Onlar, "kardeş kavgası" adını verdikleri bu bozkırdaki halk savaşı yangınını, Kamboçya halkını silahlarını bırakmaya zorlayarak söndürmeye çalıştılar.

Moskova'nın Orta Doğu'daki manevraları da bunlardan az çirkin değildir. Kremlin, Filistin halkı da dahil Arap halklarının İsrail saldırganlarına karşı haklı bir savaş vermelerini önlemek için çeşitli manevrala-

DAST'DA DÜZENLENEN TOPLANTIYA
TİMUR SELÇUK, ATİLLA ÖZDEMİROĞLU, SARPER ÖZSAN VE AŞIK MAĞDURİ KATILDI

"Devrimci Müziğin Sorunları" Açık Oturumunda Emperyalist ve Revizyonist Müzik Mahkum Edildi !

Devrimci Ankara Sanat Tiyatrosu (DAST)-nun"Devrimci Müziğin Sorunları" konulu açık oturumu, 8 Kasım akşamı saat 18.oo'de Küçük Sahne'de yapıldı. Açık oturuma Timur Selçuk, Atilla Özdemiroğlu, Sarper Özsan ve Aşık Mağduri katıldı. Konuşmacılar, genellikle feodal, faşist, emperyalist ve revizyonist müziğe karşı mücadelenin gereği; enternasyonalist devrimci özün kendi milli özelliklerimizi taşıyan biçimlerle işlenmesi; halk müziğine çok seslilik kazandırılması üzerinde durdular.

Bu arada sanat ve müzik konusunda açıklamalar da yaparak, sınıflarüstü ve siyasetdışı bir sanat olamayacağını; bugünkü devrimci sanatın milli demokratik devrime ve iki süper devlete karşı bağımsızlık mücadelesine hizmet etmesi gerektiğini belirttiler.

Dinleyiciler arasında bir iki kişinin "revizyonizm konusunu tartışmanın gereksiz olduğu, bu meselenin müzikte yeri olmadığı" ya da "milli demokratik devrim stratejisinin ve bağımsızlık mücadelesinin, sosyalist bilinçlendirmenin ihmaline yol açtığı" şeklindeki itirazları, özellikle Sarper Özsan've Aşık Mağduri tarafından etraflı olarak cevaplandırıldı.

Bir dinleyicinin sorusuna cevaben Timur Selçuk Polonya gezisi ve Doğu Avrupa ülkelerinde müziğin durumu hakkında açıklamalar yaptı. Timur Selçuk bu konudaki konuşmasına, kendisinin revizyonizm ve sosyal-emperyalizm konularında etraflı araştırmalar okuyarak aydınlanmak ihtiyacında olduğunu, ancak Sovyetlerin sosyal-emperyalist olduğuna inandığını söyleyerek başladı. Geçenlerde Polonya'daki Sopot festivaline katıldığını ve bu vesile ile Polonya'daki müzik festivalleri konusunda birinci elden bilgi toplayabildiğini söyledi.

Timur Selçuk'un aktardığına göre, Polonya'da her yıl 16 müzik festivali yapılıyor ve bunlardan birinin adı, "Rus şarkıları festivali"dir. Sanatçı, ilgililere Polonya'da niçin bir Rus şarkıları festivali yapıldığını, örneğin neden bir Bulgar veya Macar şarkıları festivali yapılmadığını, Polonyalıların Rusları bu kadar çok mu sevdiğini sorduğunda herhangi bir cevap alamadığını söyledi.

Timur Selçuk devamla, her yıl bir tane "Askeri şarkılar festivali"nin yapıldığını belirtti. Bunların dışında kalan 13 festivalin tamamen Batı'nın yoz hafif müziğini taklit eden eserlerle dolup taştığını söyledi. Timur Selçuk, kendisinin katıldığı Sopot festivalinde çalınan 32 parçanın hepsi de bu türden olduğu ve aralarında sosyalist(!) bir ülkeyi hatırlatacak hiç bir parça bulunmadığını" belirtti. Bu festivalleri "tamamen plak piyasasını desteklemeye ve Batı tarzı müzik tüketimine yönelik" olarak niteleyen Timur Selçuk bu arada Polonya yetkililerinin tamamen siyasi içerikli ve çok güzel şarkılar söyleyen çok yetenekli bir kadın şarkıcılarının plaklarını yapmadıklarını da ekledi. Öte yandan sanatçı, Polonya-da siyasal mizah sanatı ve müziğinin önemli bir yer tutmasını da "baskıların ve başkaldırıların arttığı ülkelere özgü bir olay" olarak gözlemlediğini anlattı.

Timur Selçuk, Bulgaristan'daki hafif müzik festivalleri için de aynı noktaların geçerli olduğunu söyledi. Müziğin gerek ilerici bir siyasal içerikten, gerekse halk ezgi ve motiflerinden koparıldığını belirtti. Konuşmacı, isimlerini de verdiği iki üç Sovyet şarkıcısına söyledikleri şarkıların niteliğinin neden böyle olduğunu sorduğunda, birinden "politika sanatçının çok üzerindedir; biz sadece görevimizi yaparız" şeklinde bir cevap aldığını söyleyerek bu konudaki açıklamalarına son verdi.

---

ra başvurdu. İlkönce, Arap ülkelerinin kendilerini savunmak için İsrail saldırganlarıyla savaşmasına karşı çıktı. Daha sonra, Arap ülkeleri Kremlin'in baskıcı nüfuzunu üzerlerinden atarak savaşa girdiklerinde, Moskova askeri yardımını esirgeyerek, dedikodular yayarak ve borçların derhal ödenmesini talep ederek onları bir ateş-kesi kabul etmeye zorladı.

Dolayısıyla Sovyet revizyonistlerinin, milli kurtuluş savaşlarına daima karşı çıkmış oldukları açıktır. Şimdi ise 180 derece çarkederek milli kurtuluş savaşlarının "savunucusu" kesiliyorlar. Acaba neden?

Bu sorunun cevabı, anısı henüz insanların kafasında çok taze olan, Angola'daki küstah silahlı müdahalelerinde aranmalıdır. Bu müdahalede bir milli kurtuluş savaşını "destekleme" pozuna bürünmek, yeni çarlar için gerçekten "dahiyane bir buluş"-tu. Angola halkı, uzun süreli silahlı mücadelesi içinde Sovyetler Birliği'nden hiç bir ciddi destek görmemişti. Ne var ki, Angola'nın bağımsızlığa kavuşmasının hemen arifesinde, Sovyetler Birliği birden bire üç kurtuluş örgütü arasındaki ilişkileri zehirleme yolunda büyük bir faaliyet göstermeye başladı ve nihayet birini diğer ikisine karşı destekleyerek ilk önce bir bölünme yaratmayı, sonra da ülkede bir iç savaş çıkartmayı başardı. Sovyetler Birliği, kendi karanlık emellerini gerçekleştirmek için, Angolalıların Angolalılarla savaşması gibi bir trajedi yaratmaktan çekinmedi.

Ve şimdi de yeni çarlar, Güney Afrika'da süregelmekte olan milli kurtuluş savaşlarını "destekleme" havasını çalıyorlar. Bu bir tesadüf değildir, çünkü Güney Afrika stratejik bakımdan çok önemli bir mevkidedir ve zengin doğal kaynaklara sahiptir. Burası, iki hegemonyacı devlet Sovyetler Birliği ile ABD arasında şiddetli bir rekabete konu olmaktadır. Angola olayından sonra Sovyetler Birliği, bu bölgedeki yayılma çabalarını arttırmıştır. ABD ise, Sovyet yayılmasını önlemek için bölgedeki mevcut menfaatlerini koruyucu faaliyetlerini yoğunlaştırmaktadır. Sovyetler Birliği de, ABD "mekik diplomasisi"ni boşa çıkarmak için, Güney Afrika'daki yayılmasını daha da hızlandırmaya girişmektedir. "Silahlı mücadele yoluyla çözüm"ü gösterişçi bir şekilde bir karşı-tedbir olarak ileri sürmesinin nedeni budur. Sovyetler Birliği'nin amacı,kesinlikle Güney Afrika halkının silahlı mücadelesini gerçekten desteklemek değil, tam tersine Güney Afrika'daki silahlı kurtuluş kuvvetlerine el atmak ve onları denetimi altına almaktır. Sovyetler Birliği, bu bölgedeki milli kurtuluş hareketlerinin durumunun mükemmel olmasından yararlanarak bulanık suda balık avlamaya ve ABD ile hegemonya mücadelesi içinde kendi nüfuz alanını genişletmeye çalışmaktadır. Bu kirli amacına ulaşabilmek için Sovyet sosyal-emperyalizmi, Güney Afrika'daki milli kurtuluş hareketleri arasında bir bölünme yaratmak ve Afrika ülkelerinin birliğini baltalamak uğrunda elinden geleni ardına koymadan, Afrikalılarla Afrikalıların çarpışacağı bir savaş daha yaratmaya uğraşmaktadır.

Ama Sovyetlerin Afrika'da silah zoruyla yayılmaya kalkışmaları, Afrika ülkelerinin uyanıklığını arttırmıştır. Kenya'da yayınlanan "Daily Nation" gazetesi, geçenlerdeki bir başyazısında, "Rusların Afrikayı silah zoruyla boyunduruk altına almak istediklerini" belirtiyor ve şöyle devam ediyordu: "Hürriyetin bedeli sonsuz uyanıklıktır. Afrika ülkeleri ister savaş ve barış zamanlarında, isterse bir ne savaş ne barış durumunda, Sovyet emperyalizmine karşı tedbirli olmak zorundadırlar."

Gerçekler, gerek Sovyetlerin geçmişte milli kurtuluş savaşlarına karşı çıkmalarının, gerekse bugün bu savaşları "destekler" görünmelerinin hedefinin aynı olduğunu ispatlıyor. Bu hedef, milli kurtuluş hareketlerini, dünya hegemonyası için ABD emperyalizmiyle rekabet içinde saldırganlığa ve yayılmacılığa başvurmakta olan Sovyetler Birliği'nin evrensel stratejisine bağımlı kılmaktır.

Afrika halkı gün geçtikçe uyanıyor ve ilerliyor. Uzun süreli bir mücadele içinde çelikleşen Afrika halkı, iki süper devletin denetim ve müdahalesini günbegün silkip atıyor. Onlar, kendi güçlerine güvenerek birliklerini pekiştiriyor, mücadelede sebat ediyor ve milli kurtuluş davasını zafere ulaştırmak yolunda yürüyorlar.

ÇİN HALK CUMHURİYETİ AKROBASİ REVÜSÜ TÜRKİYEDE

Çin Halk Cumhuriyeti'nin akrobasi sanatını temsil eden Nanking Akrobasi Revüsü, 12 Kasım günü Türkiye'ye gelmiş bulunmaktadır. Topluluk, 14 Kasım'dan itibaren Ankara'daki gösterilerine başlayacak, daha sonra İzmir ve İstanbul'a da geçerek toplam 25 temsil verecektir.

Bir Çin akrobasi revüsü ülkemizi ilk olarak bundan üç yıl önce ziyaret etmiş, geçen yıl ise bu sefer bir geleneksel Çin savaş sanatları (Wushu) gösteri grubu çeşitli şehirlerde temsiller vermişti. Geleneksel Çin sanatlarını yeni halk kültürünün emrine veren ve devrimci bir anlayışla yoğurarak işleyen bu grupların gösterileri, Çin halkına sıcak bir dostlut besleyen halkımızın sevgi ve takdirini kazanmıştı. Şimdi Çin halkının temsilcileri olarak bir kere daha ülkemize gelen Nanking Akrobasi Revüsüne, ülkemizdeki temsillerinde başarılar diliyoruz.

TİRAN RADYOSU 8 KASIM TARİHLİ YAYININDA, MALEZYA KOMÜNİST PARTİSİ'NİN, TAYLAND KOMÜNİST PARTİSİ'NİN VE TÜRKİYE İHTİLALCİ İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ'NİN AEP 7. KONGRESİNE GÖNDERDİKLERİ MESAJLARI YAYINLADI

Tiran Radyosu 8 Kasım tarihli Türkçe yayınında, Malezya Komünist Partisi'nin, Tayland Komünist Partisi'nin ve Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi'nin Arnavutluk Emek Partisi'nin Yedinci Kongresine gönderdikleri mesajları yayınlamıştır. Tiran Radyosu'nun bu bültenindeki ilgili haberi aynen veriyoruz:

"Malezya Komünist Partisi Merkez Komitesinin Mesajı:

"Malezya Komünist Partisi Merkez Komitesi, Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi'ne gönderdiği mesajda diğer şeylerin yanısıra şunları belirtti:

''AEP, Arnavutluk işçi sınıfının öncüsü, Arnavutluk halkının sadık temsilcisi ve menfaatlerinin savunucusudur. Arnavutluk halkı geçen 35 yıl boyunca, başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu AEP önderliğinde iç ve dış sınıf düşmanlarına karşı kahramanca ve kararlılıkla mücadele etti ve sosyalist devrim ve sosyalist inşada muhteşem başarılar elde etti. AEP, Arnavutluk halkına emperyalistlerin ve modern revizyonistlerin tertiplerinin, müdahalelerinin, yıkıcılığının ve sabotajlarının altedilmesinde, Arnavutluk'ta proletarya diktatörlüğünü savunma mücadelesinde önderlik etti. Arnavutluk halkı geçen beş yıl boyunca AEP 6. Kongresi'nin talimatlarını rehber edinerek sosyalist devrimde ve sosyalizmin inşasında önemli başarılar elde etmiştir.'

"Malezya Komünist Partisi'nin mesajında son olarak şunlar söylenmektedir:

'AEP'nin 35. kuruluş yıldönümünü selamlarken, Arnavutluk halkının başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu AEP Merkez Komitesi önderliğinde sosyalist devrim ve sosyalizmin inşası davasında, emperyalizme, modern revizyonizme ve her türden gericiliğe karşı yürüttüğü mücadelede daha büyük zaferler kazanmasını samimiyetle dileriz.' "

Tayland Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin Mesajı:

"Tayland Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin Arnavutluk Emek Partisi 7. Kongresi'ne gönderdiği mesaj şöyledir:

''AEP, değerli önderi Enver Hoca yoldaşın önderliğinde şanlı devrimci mücadelelerin deneyine dayandı ve engin bir devrimci tecrübeye sahip bir parti haline geldi. O, Arnavutluk halkını zaferden zafere yönetip Arnavutluk Halk Cumhuriyeti'ni kurarak, Arnavutluk'u yoksul ve geri bir ülkeden zengin bir sosyalist ülke haline getirdi. Sovyet revizyonist dönekliği uluslararası Komünist harekette ortaya çıktığı zaman AEP, Enver Hoca yoldaşın önderliğinde Marksist-Leninist ilkelere sımsıkı bağlı kaldı ve modern revizyonizme karşı uluslararası Komünist harekete büyük bir katkı olan yılmaz bir mücadele yürüttü. AEP, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, modern revizyonizme ve bütün gericiliğe karşı mücadelenin en ön saflarında yer almaktadır.

''AEP, Marksizm-Leninizmin kızıl bayrağını yüksekte tutarak emperyalizme, sosyal-emperyalizme, modern revizyonizme ve bütün ülkelerdeki gericiliğe karşı mükemmel bir örnek olmuştur. O, proleter enternasyonalizmi ilkesine sadık kalmış ve Tayland dahil dünyanın çeşitli ülkelerindeki ezilen ve sömürülen halkların devrimci mücadelesini sürekli yüreklendirmiştir. Tayland Komünist Partisi, partilerimiz ve halklarımız arasındaki gittikçe büyüyen yakın mücadeleci dostluğa sımsıkı bağlıdır.

''Partimiz, AEP ile birlikte emperyalizme, sosyal-emperyalizme, modern revizyonizme ve gericiliğe karşı mücadeleyi sonuna kadar götürmeye her zaman kararlıdır."

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Merkez Komitesi'nin Mesajı:

"Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Merkez Komitesi'nin mesajı ise aynen şöyledir:

''AEP'nin 7. Kongresi'ni ve proletarya diktatörlüğünün Arnavutluk'taki büyük zaferlerini en sıcak proleter devrimci duygularla selamlıyoruz.

''Başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu şanlı Emek Partisi, 35 yıllık devrimci hayatı boyunca, faşizme karşı milli kurtuluş savaşında, halk devriminin zafere ulaşmasında, sosyalizmin kuruluşu ve proletarya diktatörlüğünün sağlamlaştırılmasında Arnavutluk halkına önderlik etti ve büyük devrimci zaferler kazandı. Bu gün Avrupa'da granitten bir kaya gibi yükselen proletarya diktatörlüğünün kalesi Arnavutluk, bu 35 yıllık mücadelenin ürünü ve dünya proleter devriminin sağlam bir dayanağıdır.

''AEP'nin 35 yıl boyunca, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in büyük devrimci davasını devam ettirmedeki kararlılığı, Kuruşçev-Brejnev revizyonizmine karşı mücadeledeki büyük devrimci cesareti ve proleter enternasyonalizminin bayrağını her zaman yüksek tutması, uluslararası Komünist haraket ve bu arada Türkiye Komünistleri için daima güçlü bir esin kaynağı ve teşvik olmuştur. Enver Hoca yoldaşın Kruşçev revizyonistleri karşısındaki eğilmez mücadele ruhu, bizlere daima örnek olacak ve devrim hedefini gösterecektir. Marksizmin bu yenilmez mücadele ruhu, partilerimiz arasındaki proleter enternasyonalist dayanışmanın çelikten harcıdır.

''Değerli Yoldaşlar,

''Partimizin yüreği, Marksizm-Leninizmin zaferi için mücadelede şanlı Emek Partinizle birlikte çarpmaktadır. Büyük devrimci mücadelelerin ateşi içinde çelikleşen AEP, 35. kuruluş yıldönümü günlerinde toplanan 7. Kongresiyle, 35 yıllık zaferlerine bir yenisini daha ekliyecektir. Buna kuvvetle inanıyoruz.

''Bir elinde kazma, bir elinde tüfek sosyalizmi inşa eden Arnavut halkının ve onun önderi AEP'nin zaferlerini yürekten kutlarız. Enver Hoca yoldaş başta olmak üzere bütün yoldaşlara Türkiye'den Komünist selamlarımızı gönderiyoruz. Emperyalizme, sosyal-emperyalizme, revizyonizme ve her türden gericiliğe karşı mücadelede AEP'ye ve Arnavut halkına zaferler dileriz.

''Yaşasın Şanlı Arnavutluk Emek Partisi!

''Yaşasın Yenilmez Marksizm-Leninizm!

''Yaşasın Proleter Enternasyonalizmi!